

AMBTSHALVE WIJZIGING

vergunning

WET MILIEUBEHEER

*aan Electrabel Nederland NV te Zwolle
ten behoeve van de*

Eemscentrale
te Eemshaven

Groningen, 17 augustus 2004
Nr. 2004 - 16.163/34, MV
Proc. nr. 5712

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING

- Algemeen
- Geldende vergunningen
- Aanleiding

2. GEVOLGDE PROCEDURE

3. GRONDEN VAN DE BESLISSING

4. OVERWEGINGEN

- I. Intrekking van de volgende voorschriften
- II. Nieuwe voorschriften ter vervanging van de hiervoor ingetrokken voorschriften
- III. Voorschriften welke (redactioneel en inhoudelijk) worden aangepast.
 - Verzoek J.G.Vollenbroek
- IV. Geheel nieuwe voorschriften welke i.v.m. beleidsontwikkelingen sinds 1991 aan de vergunning worden toegevoegd (verruimde reikwijdte/preventie (o.a. EEP) en NRB.
 - a. Preventie
 - Afvalpreventie
 - Afvalscheiding
 - Energiebesparing
 - Grondstoffenbesparing
 - Waterbesparing
 - Verkeer- en vervoerbepanking
 - b. NRB
 - c. Financiële zekerheid

Milieuvoorschriften voor de Eemscentrale na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging

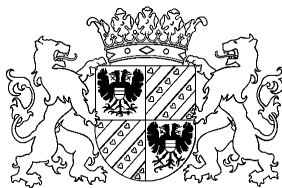
- V. Adviezen en bedenkingen met betrekking tot de ontwerpbeschikking.

5. AFSLUITENDE OVERWEGINGEN

- Beslissing

BIJLAGE 1: VOORSCHRIFTEN

BIJLAGE 2: REFERENTIEPUNTEN, CONTROLEPUNTEN (Geluid)

GEDEPUTEERDE STATEN DER PROVINCIE GRONINGEN

Groningen : 17 augustus 2004

Nr. : 2004-16.163/34, MV

Procedurenr.: 5712

Verzonden : 24 augustus 2004

Besluiten hierbij tot het ambtshalve wijzigen van de vergunning ingevolge de Wet milieubeheer van Electrabel Nederland n.v. te Zwolle voor de Eemscentrale te Eemshaven.

1. INLEIDING.

Algemeen

Op grond van de artikelen 8.22 en 8.23 van de Wet milieubeheer (hierna: Wm) worden de voorschriften van de vigerende vergunning ingevolge de Wm van Electrabel Nederland n.v. te Zwolle voor de Eemscentrale te Eemshaven, hierna te noemen Eemscentrale of centrale, aangepast aan de actuele milieusituatie.

Geldende vergunningen

Bij ons besluit van 15 oktober 1991, nr. 91/20.914/42/4, MC, is aan de N.V. Elektriciteits-Productiemaatschappij Oost- en Noord-Nederland (EPON) te Zwolle, thans Electrabel Nederland n.v. te Zwolle, een nieuwe, de gehele inrichting omvattende revisievergunning als bedoeld in art. 6a, van de Hinderwet, art. 22 van de Wet inzake de luchtverontreiniging en art. 22 van de Wet geluidhinder (thans art. 8.4, lid 1, van de Wet milieubeheer) verleend. Deze beschikking strekt tot de vervanging van de door ons college verleende oprichtingsvergunningen ingevolge de Hinderwet en de Wet inzake de luchtverontreiniging bij onze besluiten van 14 maart 1977 met respectievelijk nr. 6946/3W, 3e afdeling en nr. 6947/3Va, 3e afdeling.

De revisievergunning van 15 oktober 1991 heeft betrekking op:

- a. Eén combi-installatie (EC-20), zijnde een combinatie van een aardgasgestookte stoomketel met stoomturbine en generator van circa 600 MW_e en een voorgeschakelde gasturbine met generator van circa 100 MW_e (totaal circa 700 MW_e).
- b. Vijf SToom- En Gas-eenheden (STEG's), EC-3 t/m EC-7, elk bestaande uit een gasturbine, een afgassenketel en een generator van circa 350 MW_e (totaal circa 1.750 MW_e).

De eenheid EC20 is in 1977 in bedrijf gesteld als gasgestookte stoomketelinstallatie met stoomturbine en generator. In 1988 is door gasturbinevoorschakeling aan de bestaande stoomketel een combi-eenheid ontstaan van circa 700 MW_e. De gasturbinevoorschakeling leidde tot een toename van het elektrisch rendement van de installatie van 40% naar 46%. De vijf STEG-eenheden EC-3 t/m EC-7,

tijdens de bouw aangeduid met EC 95/96, zijn in 1995 en 1996 in bedrijf gesteld. Het elektrisch rendement van de STEG's is 55%. Alle elektriciteitsproductie-eenheden in de Eemscentrale gebruiken aardgas als brandstof.

De revisievergunning van 15 oktober 1991 was nodig voor de uitbreiding van de bestaande centrale (combi-eenheid EC-20) met vijf nieuwe STEG-eenheden in de jaren 1993 tot en met 1996.

Tegen ons besluit van 15 oktober 1991 is beroep ingesteld bij de Raad van State (RvS), Afdeling Bestuursrechtspraak.

In de uitspraak van de Raad van State d.d. 31 oktober 1994, no. G05.91.1762, zijn de emissievoorschriften voor lucht, van de vijf nieuwe STEG's, ambtshalve als volgt aangepast:

- de uitwerp van stikstofoxiden (NO_x), berekend als NO_2 , is verlaagd van 5.000 naar 3.280 ton/jaar;
- de uitwerp van koolmonoxide (CO) is verhoogd van 440 naar 1.100 ton/jaar (van 6 naar 15 g/GJ);
- de uitwerp van koolwaterstoffen (C_nH_m) is verhoogd van 250 naar 360 ton/jaar (van 3,5 naar 5 g/GJ)

Voor deze ambtshalve wijziging van onze vergunning van 15 oktober 1991 heeft de RvS onze emissievoorschriften G.5 voor NO_x , G.6 voor CO en G.7 voor C_nH_m , afkomstig van de STEG-units, aangepast. Tevens heeft de RvS de volgende drie voorschriften aan ons besluit toegevoegd:

- K.8: een verbod op het gebruik van trichloorethaan als ontvettingsmiddel.
- K.9: een verbod op het gebruik van chloorbleekloog tegen aangroei in het koelwatersysteem.
- K.10: een onderzoek naar de reductie van sterfte van mariene organismen op de koelwaterzeven.

De Wm-revisievergunning van 15 oktober 1991 is voor het overige in stand gebleven.

De in de uitspraak van de RvS aangepaste en aangevulde nieuwe voorschriften werken rechtstreeks voor vergunninghoudster (en bevoegd gezag). Bij ons toezicht op de vergunning en bij de MER-evaluatie (zie hierna) hebben wij hiermee rekening gehouden.

Voor de uitbreiding van de centrale met vijf nieuwe STEG-units is in 1991 een Milieu-Effect-Rapport (MER) opgesteld. De verplichte MER-evaluatie door Rijkswaterstaat Directie Noord-Nederland en provincie Groningen is, in aansluiting op de volledige inbedrijfstelling in 1996, in 2000/2001 uitgevoerd voor de bedrijfsvoering met de STEG-eenheden in de jaren 1997, 1998 en 1999.

Het evaluatierapport van september 2001 is toegezonden aan adviseurs en instanties betrokken bij de m.e.r.-procedure.

Ten behoeve van de MER-evaluatie heeft het bedrijf emissiemetingen, geluidsmetingen en een vissterfteonderzoek bij de koelwaterinlaatzeven laten uitvoeren. In het evaluatierapport wordt vastgesteld dat voor de milieuaspecten van de Wet milieubeheer de werkelijke emissies en immisies en daarmee de milieueffecten lager zijn dan voorspeld in het MER uit 1991. De resultaten en conclusies van de uitgevoerde MER-evaluatie betrekken wij bij deze ambtshalve wijziging van onze vergunning van 15 oktober 1991 ingevolge de Wet milieubeheer.

Electrabel rapporteert, op grond van het Besluit milieuverlaglegging, in haar milieujaarverslag over de verbrandingsemissies naar lucht van de stookinstallaties van de eenheden EC-20 en EC-3 t/m 7.

Aanleiding

Op basis van artikel 8.22 van de Wm dient het bevoegd gezag regelmatig te bezien of de beperkingen waaronder de vergunning is verleend nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkeling met betrekking tot de kwaliteit van het milieu.

Art. 8.22 Wet milieubeheer:

lid 1: Het bevoegd gezag beziet regelmatig of de beperkingen waaronder een vergunning is verleend, en de voorschriften die aan een vergunning zijn verbonden, nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu.

lid 2: Het bevoegd gezag wijzigt de beperkingen waaronder de vergunning is verleend en de voorschriften die daaraan zijn verbonden, vult deze aan of trekt ze in, dan wel brengt alsnog beperkingen aan, of verbindt alsnog voorschriften aan de vergunning, voor zover blijkt dat de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, gezien de ontwikkeling van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu verder kunnen, of, gezien de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu, verder moeten worden beperkt.

Naar aanleiding van een toets in 2002/2003 naar de actualiteit van de vergunning van 15 oktober 1991, de uitspraak van de RvS van 31 oktober 1994 en de MER-evaluatie van september 2001, is gebleken dat de milieuvoorschriften voor de Eemscentrale op een aantal punten aanpassing behoeven.

Op grond van artikel 8.23 van de Wm kan het bevoegd gezag beperkingen waaronder een vergunning is verleend, en voorschriften die daaraan zijn verbonden, wijzigen, aanvullen of intrekken.

Art 8.23 Wet milieubeheer:

lid 1: Het bevoegd gezag kan beperkingen waaronder een vergunning is verleend, en voorschriften die daaraan zijn verbonden, wijzigen, aanvullen of intrekken, dan wel alsnog beperkingen aanbrengen of voorschriften aan een vergunning verbinden in het belang van de bescherming van het milieu.

lid 2: Een ieder, met uitzondering van de vergunninghouder, kan het bevoegd gezag verzoeken een vergunning in het belang van de bescherming van het milieu met toepassing van het eerste lid te wijzigen.

Op grond van artikel 8.23 (lid 2) heeft de organisatie Mobilisation for the environment (Mob) te Nijmegen, in de persoon van Drs. Ing. J.G. Vollenbroek, mede namens de Stichting Meldpuntennetwerk Gezondheid en Milieu te Bunnik en mevrouw Maria Mulder te Meedhuizen, ons verzocht om de vigerende vergunning van de Eemscentrale ambtshalve aan te scherpen / te actualiseren, dan wel een procedure voor een nieuwe revisievergunning volgens artikel 8.4 van de Wm in gang te zetten. In onze reactie d.d. 18 juli 2003, nr. 2003-12280a, MV hebben wij aangegeven dat wij reeds met Electrabel hebben afgesproken om de revisievergunning uit 1991 ambtshalve te wijzigen of om opnieuw een geheel nieuwe revisievergunning te verlenen. Op 26 augustus 2003 hebben wij met Electrabel afgesproken dat de revisievergunning voor de Eemscentrale van 15 oktober 1991 ambtshalve zal worden gewijzigd op grond van de artikelen 8.22 en 8.23 van de Wet milieubeheer. De voornoemde organisatie Mob hebben wij, bij ons schrijven van 7 november 2003, nr. 2003-19.759a, MV, daarvan ook in kennis gesteld.

Voor de volledigheid kan over de vergunnings situatie van de Eemscentrale nog het volgende worden opgemerkt. In de beginfase van het vooroverleg met Electrabel (toen nog EPON), eind 1998 / begin 1999, over het MER en de milieuvergunningen voor de uitbreiding van de centrale met een installatie voor de vergassing van afvalstoffen (hierna: de vergassingsinstallatie), zijn afspraken gemaakt over de vergunningen van de Eemscentrale. Kort samengevat komt het er op neer

- dat de vergassingsinstallatie in 2000/2001 geregeld zou worden met een veranderings-/uitbreidingsvergunning;
- dat gelijktijdig de MER-evaluatie voor de vijf nieuwe STEG-eenheden afgerond zou worden, en
- dat na de realisatie van de vergassing en de MER-evaluatie van deze vergassing een geheel nieuwe revisievergunning aangevraagd zou worden voor de bestaande elektriciteitscentrale en de nieuwe vergassing. Bij deze vergunningverlening voor centrale en vergassing -gepland in 2004/2005- wordt dan de MER-evaluatie van de vijf STEG-eenheden en de MER-evaluatie van de vergassing betrokken.

Door allerlei externe omstandigheden (o.a. overname van EPON door Electrabel) is de vergunningverlening voor de vergassing aanzienlijk vertraagd. De aanvraag om een Wm-veranderingsvergunning is op 20 december 2001 ingekomen en in procedure gebracht. Het definitieve besluit voor de veranderingsvergunning Wm ten behoeve van de vergassingsinstallatie is genomen op 15 april 2002 (kenmerk 2002-3087, RMM). Tegen dit besluit is beroep ingesteld bij de RvS.

In haar uitspraak van 25 juni 2003 heeft de afdeling Bestuursrechtspraak van de RvS ons besluit voor een veranderingsvergunning voor de biomassavergasser bij de bestaande Eemscentrale vernietigd.

Als gevolg van de hierdoor ontstane situatie hebben wij in overleg met Electrabel besloten om op korte termijn, in september 2003, te beginnen met de opzet van een conceptbeschikking voor een ambtshalve wijziging van onze revisievergunning van 15 oktober 1991 voor de Eemscentrale.

Op 31 oktober 2000 is Electrabel toetreden tot het Convenant Benchmarking Energie Efficiency van 6 juli 1999. Het (concept) Energie Efficiency Plan (EEP) voor de Eemscentrale is op 9 januari 2002 ontvangen. Ons commentaar op het EEP is gedateerd 6 januari 2003. Naar aanleiding hiervan heeft Electrabel haar bijgestelde EEP op 5 september 2003 bij ons ingediend. Wij hebben met onze brief van 20 oktober 2003 het EEP van de Eemscentrale goedgekeurd.

Samengevat zal de onderhavige ambtshalve wijziging van de voorschriften in ons besluit van 15 oktober 1991 worden gebaseerd op de volgende punten:

1. De uitspraak van de RvS van 31 oktober 1994 inzake ons besluit van 15 oktober 1991 voor een revisievergunning voor de Eemscentrale.
2. De verruimde reikwijdte van de Wet milieubeheer (1993) ten aanzien van de onderwerpen afvalpreventie/afvalscheiding, grondstoffenbesparing (aardgas-/energiebesparing), waterbesparing en verkeer- en vervoersbeperking.
3. De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten (2001).
4. Onze MER-evaluatie van september 2001 van het MER van januari 1991 voor vijf STEG-units.
5. Onze (definitieve) actualiseringstoets van 28 augustus 2003 voor ons besluit van 15 oktober 1991.
6. De zekere maatregelen en onderzoeken in het EEP van 5 september 2003.
7. De brief d.d. 4 juli 2003 van Mob / J.G. Vollenbroek met het verzoek tot aanscherping van de vigerende Wm-vergunning van de Eemscentrale.

In (de considerans van) deze ambtshalve wijziging van de vergunning van 15 oktober 1991 voor de Eemscentrale anticiperen wij op toekomstige nieuwe wet- en regelgeving voor grote stookinstallaties en op de gevolgen voor de voorschriften ter bescherming van het milieu.

Het betreft wet- en regelgeving met betrekking tot:

- de beëindiging van het Convenant over de bestrijding van SO₂ en NO_x (1990), het zogenaamde SEP- convenant, in 2003;
- de nieuwe EG-Richtlijn grote stookinstallaties van 23 oktober 2001, nr. 2001/80/EG, de zogenaamde LCPD = Large Combustion Plants Directive;
- Het Ontwerpbesluit houdende wijziging besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer (EG-richtlijn grote stookinstallaties), het zogenaamde Bees-A, uit de Staatscourant van 7 oktober 2003, nr.193 / pagina 16;
- het Voorontwerp van de wet tot wijziging van de Wet milieubeheer in verband met de invoering van een hoofdstuk inzake emissiehandel en de instelling van een Emissieautoriteit (maart 2003).
Het betreft de invoering van NO_x- en CO₂-emissiehandel, waarschijnlijk per 1 januari 2005, via een nieuw hoofdstuk 16 in de Wet milieubeheer.

De belangrijkste milieuaspecten die een rol spelen bij de aanpassing van de voorschriften hebben betrekking op:

- de emissies naar lucht van stikstofoxiden (NO_x), koolmonoxide (CO) en koolwaterstoffen (C_nH_m);
- de geluidsvoorschriften;
- de NRB: bodemrisicoanalyse en eindsituatieonderzoek van bodem- en grondwaterkwaliteit;
- de zekere EEP-maatregelen en onderzoeken uit het Energie Efficiency Plan van 5 september 2003.

In de Overwegingen van dit besluit zullen wij de aanpassing van de voorschriften uit onze vergunning van 15 oktober 1991 motiveren voor de verschillende hiervoor genoemde milieuaspecten, in relatie tot de aangehaalde stukken uit de voorgaande punten 1 t/m 7, die de belangrijkste aanleiding zijn voor deze ambtshalve wijziging.

2. GEVOLGDE PROCEDURE.

Wij hebben met Electrabel en Rijkswaterstaat Directie Noord-Nederland vooroverleg gevoerd over deze ambtshalve wijziging van onze milieuvergunning van 15 oktober 1991 voor de Eemscentrale. Het verslag van dit vooroverleg is tijdens de wettelijke procedure mede ter inzage gelegd.

Bij de behandeling van de ambtshalve wijziging is met toepassing van de artikelen 8.22, vijfde lid en 8.23, vierde lid van de Wm, de procedure gevolgd zoals deze is beschreven in paragraaf 3.5.6. van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Hoofdstuk 13 (procedures voor vergunningen en ontheffingen) van de Wm is eveneens van toepassing

Overeenkomstig art. 3.30, tweede lid, Awb, hebben wij bij onze brieven van 9 april 2004, nrs. 2004-10.196a-e, MV het **voornemen** tot het wijzigen van de vergunning kenbaar gemaakt aan de vergunninghouder en aan de betrokken bestuursorganen. Daarbij hebben wij deze in de gelegenheid gesteld hun adviezen of zienswijze over dit voornemen naar voren te brengen.

Bij onze brieven van 26 mei 2004, nrs. 2004-13.165a-f, MV hebben wij het **ontwerp** van dit besluit aan de vergunninghouder, de betrokken andere bestuursorganen, de wettelijke adviseurs en aan het Mob gezonden en is van het uitbrengen daarvan kennis gegeven door een publicatie in de Ommelander Courant en de Nederlandse Staatscourant van 27 mei 2004 (art. 3.30, eerste lid Awb).

Het ontwerp heeft ter inzage gelegen van 1 juni 2004 tot en met 14 juni 2004. Overeenkomstig artikel 3:32, lid 1 Awb is een ieder in de gelegenheid gesteld binnen deze periode tegen het ontwerp schriftelijke bedenkingen in te brengen. De binnen deze periode ontvangen reacties vermelden wij hierna, onder 4- V adviezen en bedenkingen met betrekking tot de ontwerpbeschikking

3. GRONDEN VAN DE BESLISSING.

In het kader van de actualisering van de milieuvergunning van Electrabel voor de Eemscentrale op grond van art. 8.22 en art. 8.23 Wm, hebben wij, in overleg met het bedrijf, vastgesteld dat het wenselijk is om de voorwaarden uit ons besluit van 15 oktober 1991, waaronder de inrichting in werking mag zijn, aan te passen.

Van de aan dit besluit (revisievergunning) verbonden voorschriften komen er enkele te vervallen omdat deze niet meer actueel zijn, terwijl als gevolg van nieuw en gewijzigd beleid een aantal nieuwe voorschriften aan deze vergunning zal worden toegevoegd. Tevens worden enkele voorschriften voor de emissies naar lucht en de geluidsvoorschriften inhoudelijk gewijzigd omdat deze voorschriften te ruim zijn waardoor de vergunde milieubelasting voor lucht en geluid groter is dan de werkelijke milieubelasting. Met andere woorden: de revisievergunning van 15 oktober 1991 is na de bouw en inbedrijfstelling van de STEG-eenheden EC-3 t/m EC-7, in 1995 en 1996, te ruim voor de aspecten lucht en geluid. In de MER-evaluatie van september 2001, over de jaren 1997 t/m 1999, wordt dit ook als zodanig vastgesteld. De werkelijk door Electrabel gerealiseerde emissies naar lucht van NO_x, CO en C_nH_m (en geluid) zijn sinds 1997, zoals blijkt uit de emissierapportages en vanaf 1999 uit de milieujaarverslagen, aanzienlijk lager dan de vergunde emissies (en immissies).

Hieronder wordt op de achtergronden van de wijziging van de voorschriften ingegaan.

De onderhavige ambtshalve wijziging van de vergunning van 15 oktober 1991, nr. 91/20.914/42/4, MC, is getoetst aan de aspecten genoemd in de artikelen 8.8 en 8.9 van de Wet milieubeheer.

Op grond van artikel 8.8, lid 1, van de Wet milieubeheer worden hierbij de volgende aspecten betrokken:

- a. De bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken.
- b. De gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken.
- c. De redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen, zowel met betrekking tot de inrichting als met betrekking tot het gebied waarin de inrichting is gelegen.
- d. De ingebrachte adviezen en bedenkingen.
- e. De mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, dan wel zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen.

Op grond van artikel 8.8, lid 2, van de Wet milieubeheer moeten wij bij de beoordeling van deze ambtshalve wijziging rekening houden met de volgende aspecten:

- f. Het provinciaal milieubeleidsplan.
- g. Het landelijk afvalbeheersplan (LAP) uit artikel 10.14 Wm.
- h. Richtwaarden die op basis van Hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer gelden.

Artikel 8.8, lid 3, van de Wet milieubeheer geeft aan welke aspecten bij de beoordeling in acht moeten worden genomen. De aspecten die hier worden bedoeld zijn:

- i. Grenswaarden die op basis van Hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer gelden of die voortvloeien uit Hoofdstuk 5 van de Wet geluidhinder (milieukwaliteitseisen).
- j. Zogenaamde instructieregels op basis van artikel 8.45 van de Wet milieubeheer en op grond van de provinciale milieuverordening (artikel 8.46 Wm).
- k. Bindende ministeriële aanwijzing met betrekking tot de aanvraag op grond van art. 8.27 Wm

Artikel 8.9 van de Wet milieubeheer stelt dat:

1. Bij de beslissing op de aanvraag geen strijd mag ontstaan met regels die met betrekking tot de inrichting gelden, gesteld bij of krachtens de Wet milieubeheer, dan wel bij of krachtens de in artikel 13.1, tweede lid, genoemde wetten.

Deze aspecten worden in het onderstaande behandeld. Wanneer de beoordeling conform genoemde artikelen is geschied en dit geen aanleiding geeft tot het maken van opmerkingen, is hier verder niet op ingegaan.

Deze ambtshalve wijziging heeft betrekking op het intrekken, vervangen, toevoegen en wijzigen van voorschriften verbonden aan de vigerende vergunning voor de Eemscentrale. Wij zijn van oordeel dat deze aanpassingen van de voorschriften niet leiden tot een grotere milieubelasting door de inrichting.

4. OVERWEGINGEN

In de volgende overwegingen wordt een toelichting gegeven op de ambtshalve aanpassing van de voorschriften in de vigerende vergunning van Electrabel voor de Eemscentrale.

Toelichting wijziging

1. Intrekking van de volgende voorschriften:

- **Voorschrift C.5** inzake de opslag en het gebruik van acetyleen- en zuurstofflessen wordt ingetrokken omdat de Publicatiebladen (P. no. 7, 14 en 17) van de Arbeidsinspectie zijn vervallen.
- **Voorschrift D.1** inzake de uitvoering van de gasontvangststations wordt ingetrokken omdat met ingang van 1 december 2002 het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer in werking is getreden. In dit besluit zijn in bijlage 1, op grond van artikel 8.44 Wm, voorschriften opgenomen voor gasdrukregel- en meetstations (o.a. gasontvangststations) in zogenaamde type C-inrichtingen.
- **Voorschrift E.1 en E.5** inzake het voldoen van de gasbranderinstallaties aan de VISA-voorschriften/GIVEG-keuringseisen en de herkeuring, de controle en het onderhoud komen te vervallen omdat het (her)keuringsregime, in de vorm van onderhoud en controles hierop (periodieke inspecties), van de aardgasverbruiksinstallaties (stookinstallaties) dient te voldoen aan de voorschriften van de N.V. Nederlandse Gasunie als gasleverancier van het aardgas voor de centrale. De voorschriften E.1 en E.5 worden vervangen door één nieuw voorschrift.
- **Voorschrift G.5** inzake de emissie van stikstofoxiden (NO_x) door de gasturbine-installaties EC-3 t/m EC-7 (EC 95/96) komt in zijn geheel te vervallen omdat de emissieconcentratie (in g/GJ) van NO_x door de STEG's wordt gereguleerd door Bees-A en de (maximale) jaarvracht door de toekomstige NO_x-emissiehandel, op basis van een prestatienorm (in g/GJ), uit het nieuwe hoofdstuk 16 van de Wm.

Omdat het onzeker is of de reductiedoelstellingen voor 2010 voor NO_x van 260 kiloton uit het NMP-4 worden gehaald, is landelijk een nieuw beleidsinstrument ontwikkeld, naast het Bees-A. Hiertoe is een systeem ontwikkeld waarbij door bedrijven NO_x-emissierechten kunnen worden verhandeld. Uitgangspunt is dat de afzonderlijke bedrijven aan een wettelijke prestatienorm moeten

voldoen door hetzij zelf technische emissiebeperkende maatregelen te nemen, hetzij bij andere deelnemende bedrijven emissierechten te kopen middels een handelssysteem. De bij het Bees-A gestelde NO_x-grenswaarden (concentratiewaarden), voor gasturbine-installaties in grammen NO_x per GJ toegevoerde brandstof (g/GJ), per stookinstallatie zullen naast het systeem van NO_x-emissiehandel, met een prestatienorm in g/GJ voor alle stookinstallaties in een inrichting, blijven gelden.

In maart 2003 is een voorontwerp van wet tot wijziging van de Wet milieubeheer (Wm) inzake emissiehandel (voor NO_x en CO₂) gepubliceerd. In het voorontwerp wordt in hoofdstuk 16 van de Wm een algemeen wettelijk kader voor introductie van een systeem van emissiehandel opgenomen. Naar het zich laat aanzien zal op 1 januari 2005 het systeem van kracht worden. Omdat de Eemscentrale van Electrabel zal gaan vallen onder de wet- en regelgeving inzake emissiehandel voor NO_x zal zij moeten gaan voldoen aan de uit de op dit systeem betrekking hebbende wet- en regelgeving voortvloeiende verplichtingen, te weten: de prestatienorm en de monitorings- en rapportageverplichtingen.

Gezien bovenstaande, wordt door middel van de emissiehandel de Eemscentrale gestimuleerd om emissiebeperkende maatregelen te treffen indien dat kosteneffectief is en voorzover hier technische mogelijkheden voor zijn. Bij deze stand van zaken achten wij het niet opportuun om, in het kader van de onderhavige ambtshalve wijziging, ten opzichte van de huidige feitelijke NO_x-emissie, die lager is dan het door de Raad van State in haar uitspraak van 31 oktober 1994 bijgestelde voorschrift G.5, een verdere emissiereductie voor te schrijven. Een ander gegeven is dat wij, na het van kracht worden van het nieuwe hoofdstuk 16 van de Wm, geen emissieplafond voor NO_x meer kunnen verbinden aan de milieuvergunning. Behoudens in situaties waarin als gevolg van de NO_x-emissie de lokale luchtkwaliteit in het geding is en daardoor de immissiegrenswaarden voor NO_x overschreden (dreigen te) worden. Bij de Eemscentrale is dat niet het geval.

De emissieconcentratie (NO_x-eis) voor de STEG-eenheden EC95/96 uit artikel 20, lid 4, sub b, onder 2°, van Bees-A is 65 g/GJ als etmaalgemiddelde. Deze waarde mag gecorrigeerd worden voor rendement van de STEG-installatie en voor stookwaarde van de ingezette brandstof aardgas. De correctiefactor voor rendement is $55/30 = 1,8$ en voor stookwaarde $41/31 = 1,3$ (maximaal toegestaan 1,1); ofwel een totale correctie van $1,8 \times 1,1 = 1,98$ (afgerond 2,0). Dit betekent dat op grond van Bees-A de etmaalgemiddelde NO_x-emissie van EC-3 t/m EC-7 van elke eenheid niet hoger mag zijn dan maximaal $2 \times 65 = 130$ g/GJ. De waarde van 130 g/GJ (gecorrigeerd) geldt voor alle belastingen.

Uit de milieujaarverslagen van de Eemscentrale over de jaren 1999 t/m 2002 blijkt dat de specifieke emissie van de vijf STEG-eenheden als jaargemiddelde ongeveer 30 g/GJ is en de totale jaaremissie van de STEG's bij een bezettingsgraad van 75 à 80% maximaal 2.000 ton NO_x (per jaar) is. Als gevolg van de liberalisering van de elektriciteitsmarkt draaien enkele STEG-eenheden de laatste paar jaar meer in deellast. Tijdens het belastingafhankelijk omschakelen van de branders van de gasturbines in een andere brandermodus, bij circa 50% en 75% belasting, treden er (concentratie)pieken op in de NO_x-emissie. Ook tijdens deze pieken wordt nog voldaan aan de eis van 130 g/GJ. De jaargemiddelde NO_x-emissie van de STEG-eenheden vertoont als gevolg van deellastbedrijf een stijgende tendens. Uit het (concept) milieujaarverslag over 2003 blijkt een jaargemiddelde NO_x-emissie voor EC-5 van 37 g/GJ en voor EC-6 van 41 g/GJ. Deze beide eenheden hebben relatief veel in deellast gedraaid.

De overige drie eenheden hadden in 2003 een jaargemiddelde NO_x-emissie van circa 30 g/GJ. De NO_x-emissie van de gehele centrale (inclusief de combi-eenheid EC-20) was de afgelopen jaren en ook in 2003 circa 30 g/GJ. De STEG-eenheden EC-3 t/m EC-7, waarop het NO_x-voorschrift G.5 betrekking heeft, hebben bij een bezettingsgraad van 7.500 (equivalent) vollasturen per jaar en een jaargemiddelde specifieke NO_x-emissie van 30 g/GJ tezamen een totale NO_x-uitworp van maximaal 2.600 ton per jaar; ofwel gemiddeld 300 kg/h. De jaarvracht van 2.600 ton NO_x is 20% lager dan de vracht van 3.280 ton in het huidige voorschrift G.5 zoals dat in beroep door de Raad van State is vastgesteld in haar uitspraak van 31 oktober 1994.

De NO_x-eis van 45 g/GJ als jaargemiddelde uit de eerste volzin van het huidige voorschrift G.5 is gebaseerd op de aanvraag en MER uit 1991 en de etmaalgemiddelde waarde van 65 g/GJ uit het SEP-convenant (1990). Deze waarde van 65 g/GJ is in 1992 opgenomen in Bees-A (Stb. 1992, 451) en ook in de integrale tekstversie van Bees-A in Stb. 1992, 452. Het Convenant over de bestrijding van SO₂ en NO_x door de elektriciteitscentrales is in juni 1990 afgesloten tussen de Staat, de Provincies en de toenmalige N.V. Samenwerkende elektriciteitsproductiebedrijven (SEP). De doelstellingen van het convenant, een emissieplafond voor de uitworp van SO₂ en NO_x in 1994 en 2000, zijn inmiddels gerealiseerd door genoemde bedrijven.

Het voorgaande leidt ons tot de conclusie dat het op grond van Bees-A en de toekomstige NO_x-emissiehandel uit hoofdstuk 16 van de Wm, niet meer mogelijk is en ook niet meer zinvol is om een concentratie-eis (in g/GJ) en een vrachteis/absolute eis (in ton/jr) voor NO_x op te nemen in deze ambtshalve wijziging. Op grond van Bees-A, de beëindiging van het SEP-convenant en anticipatie op toekomstig nieuw beleid voor NO_x-emissiehandel, wordt daarom het NO_x-voorschrift G.5 voor de STEG-eenheden EC-3 t/m EC-7 uit ons besluit van 15 oktober 1991 ingetrokken.

- **Voorschrift G.10, G.11 en G.12** inzake periodieke, onafhankelijke controlemetingen van de emissies van NO_x, CO en C_nH_m naar lucht, voor o.a. de vaststelling van de emissiekenmerken van de eenheden en als controle op de continue bedrijfsmetingen bij alle eenheden, worden ingetrokken omdat deze voorschriften thans niet meer zinvol zijn. De in 1995/1996 bij de inbedrijfstelling uitgevoerde onafhankelijke controlemetingen en de jaarlijkse controlemetingen die vanaf 1997 zijn uitgevoerd hebben uitgewezen dat de continue emissiemetingen (bedrijfsmetingen) door permanente analyse van rookgasmonsters op NO_x, CO en C_nH_m, op grond van het rechtstreeks werkende Bees-A, betrouwbare resultaten geven met een totale meetfout van maximaal 7%. In het kader van de NO_x-emissiehandel, vanaf waarschijnlijk 1 januari 2005, moet het bedrijf jaarlijks controlemetingen gaan uitvoeren voor de Nederlandse Emissie Autoriteit (in oprichting).
- **Voorschrift G.13 en G.14** inzake de jaarlijkse rapportages van luchtmissies aan het bevoegd gezag worden ingetrokken omdat deze emissies vanaf 1999 worden gerapporteerd in het milieujaarverslag op grond van het Besluit milieuverlaglegging. Ook het jaarlijkse brandstofverbruik, het rendement, het aantal bedrijfsuren en de bezettingsgraad worden hierbij voor elke eenheid gerapporteerd.
- **Voorschrift H.5** inzake de jaarlijkse rapportage van de ontstane en afgevoerd afvalstoffen wordt ingetrokken omdat deze rapportage met ingang van 1 januari 1999 verplicht is opgenomen in het milieujaarverslag.
- **Voorschrift H.6** inzake de registratie en rapportage van afvalstoffen tijdens de bouw van de eenheden EC-3 t/m EC-7 komt te vervallen omdat deze nieuwbouw inmiddels is gerealiseerd, waardoor dit voorschrift thans niet zinvol meer is.
- **Voorschrift I.4** inzake toezending van het controlerapport van de eerste VISA-keuring wordt ingetrokken omdat de inbedrijfstelling inmiddels heeft plaatsgevonden.
- **Voorschrift J.1, J.2 en J.3** inzake de toegestane geluidbelasting van de omgeving door het in werking zijn van de inrichting worden ingetrokken en vervangen door nieuwe geluidsvoorschriften omdat de huidige geluidsvoorschriften te ruim zijn (zie hierna).
- **Voorschrift K.1** inzake het melden van bedrijfsstoornissen wordt ingetrokken omdat dit voorschrift sinds de inwerkingtreding van hoofdstuk 17 Wm, 'Maatregelen in bijzondere omstandigheden' niet meer is toegestaan. De artikelen uit hoofdstuk 17 Wm werken rechtstreeks voor vergunninghoudster.

Indien ten gevolge van ongewone voorvallen (calamiteiten en afwijkingen van de normale gang van zaken in de inrichting) nadelige effecten voor het milieu zijn ontstaan dan wel dreigen te ontstaan, dienen daarop door degene die de inrichting drijft de nodige acties te worden genomen. Artikel 17.2, lid 2, Wm geeft aan welke gegevens met betrekking tot het voorval aan de melding dienen te worden toegevoegd. In onze brief d.d. 31 mei 2001, die o.a. aan Electrabel is verzonden, wordt een toelichting gegeven op het begrip ongewoon voorval en wordt beschreven hoe ongewone voorvallen dienen te worden gemeld. De melding kan plaatsvinden op telefoonnummer 06-53977863.

- **Voorschrift K.7** inzake het bedrijfsinterne milieuzorgsysteem wordt ingetrokken omdat de Eemscentrale sinds 1993 ISO-14001 gecertificeerd is voor milieuzorg.
- **Voorschrift L.1, L.2 en L.3** worden ingetrokken omdat de verplichte MER-evaluatie door Rijkswaterstaat en de provincie, op basis van de gevraagde lucht- en geluidsrapporten, in 2001 is uitgevoerd.

II. Nieuwe voorschriften ter vervanging van hiervoor ingetrokken voorschriften:

Aan onze revisievergunning van 15 oktober 1991 verbinden wij ter bescherming van het milieu een **negental nieuwe voorschriften** (zie hierna), welke in de plaats treden van en dienen ter vervanging van enkele hiervoor aangegeven voorschriften, met dezelfde letter- en cijferaanduiding, welke wij hierbij intrekken en ter aanvulling van de resterende vigerende voorschriften.

Ter toelichting op deze nieuwe voorschriften merken wij het volgende op:

- In het nieuwe **voorschrift C.5** is aangegeven hoe de acetyleen- zuurstofflessen opgeslagen en gebruikt dienen te worden.
- In het nieuwe **voorschrift D.1** is aangegeven dat de gasdrukregel- en meetstations van de Eemscentrale moeten voldoen aan de voorschriften uit bijlage 1 van het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer (Hoofdstuk 1 Gasdrukregel- en meetstations). Dit besluit is in werking getreden op 1 december 2001 en bevat in bijlage 1 voorschriften voor de installaties, in zogenaamde type C-inrichtingen, die deel uitmaken van een vergunningplichtige inrichting krachtens art. 8.1 van de Wm. De juridische basis voor type C-inrichtingen is art. 8.44 van de Wm. In voorschrift 1.1.1 van bijlage 1 is aangegeven dat een gasdrukregel- en meetstation dat is opgericht op of na 1 mei 1994 moet voldoen aan NEN 1059 inclusief wijzigingsbladen en een station dat is opgericht vóór 1 mei 1994 moet voldoen aan voorschrift 7.1 en voorschriften 8.1 t/m 8.4 van het Besluit gasdrukregel- en meetstations (Stb. 504, 1988).
- In het nieuwe **voorschrift E.1** (ter vervanging van de voorschriften E.1 en E.5) is aangegeven dat het nieuwe (her)keuringsregime van de Gasunie voor gasverbruiksinstallaties, dat is vastgelegd in de voorschriften voor 'Veilig gasverbruik, Inspectieprocedure en veiligheidsvoorschriften voor gasinstallaties bij industriële afnemers van de N.V. Nederlandse Gasunie' (1998), van toepassing is op de stookinstallaties van de Eemscentrale. Op grond van deze voorschriften moet het 'deskundig onderhoud' jaarlijks worden uitgevoerd en de 'periodieke inspectie' elke twee jaar. Beide moeten worden uitgevoerd door een onderhoudsbedrijf dat is gekwalificeerd op het niveau van de 'Certificatieregeling voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties' (1998) van de SCIOS (Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud aan Stookinstallaties).
- In de nieuwe (geluid)**voorschriften J.1 t/m J.6** (ter vervanging van de geluidsvoorschriften J.1, J.2 en J.3) is de thans toegestane geluidbelasting bij de dichtstbijzijnde woning en op de zonegrens in de nieuwe voorschriften J.1 en J.2 aangegeven op de referentiepunten. De thans toegestane geluidbelasting op de controlepunten 1 t/m 7, welke dicht bij de inrichting liggen, is opgenomen in de nieuwe voorschriften J.3 en J.4. Ter toelichting op de nieuwe geluidsvoorschriften J.1 t/m J.6 overwegen wij het volgende.

De geluidsvoorschriften moeten worden aangepast aangezien de geluidsbelasting in de praktijk lager blijkt te zijn dan de prognose en de huidige toetsingspunten ongeschikt zijn gebleken voor het uitvoeren van controlemetingen.

In het kader van voorschrift L.3 van de revisievergunning van 15 oktober 1991 is een controleonderzoek uitgevoerd naar de werkelijke geluidsbelasting op de omgeving vanwege de centrale na de uitbreiding met de nieuwe productie-eenheden EC-3 t/m EC-7. Van dit onderzoek is verslag uitgebracht in het rapport 62018.R02 d.d. 10 juli 1997 van Wijnia Van Dorsser B.V. De resultaten van dit onderzoek zijn tevens gebruikt voor de MER-evaluatie (september 2001) van de nieuwe eenheden. Uit het onderzoek bleek dat de geluidsbelasting lager is dan in het prognoseonderzoek dat ten behoeve van de aanvraag van de revisievergunning is uitgevoerd. Afhankelijk van de richting tot de centrale is de werkelijke geluidsbelasting in de orde van 5 dB lager.

Bij de mededeling met betrekking tot maatregelen ter beperking van vermogensreductie tijdens hoge koelwaterinlaattemperaturen d.d. 15 april 2003 was een brief met de akoestische consequenties (brief 6031090.B01 d.d. 4 april 2003) gevoegd.

In het kader van het toezicht op de vergunning is gebleken dat de toetsingspunten in de voorschriften J.1 t/m J.3 niet meer geschikt zijn voor controlemetingen. Vanwege de grote afstand tot de inrichting worden geluidsmetingen op deze punten te zeer gehinderd door stoorgeluid. Daarom worden met deze aanpassing van de voorschriften nieuwe punten gekozen. De vergunde geluidsproductie is overeenkomstig het onderzoek van 10 juli 1997 en de brief van 4 april 2003.

Het prognose- en het controleonderzoek zijn uitgevoerd overeenkomstig de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai", IL-HR-13-01 van maart 1981. Deze is inmiddels vervangen door een gelijknamige handleiding van 1999. Op de zonegrens is de volgens deze handleiding berekende geluidsbelasting circa 1 dB hoger dan volgens de handleiding van 1981. De geluidsvoorschriften zijn aangepast aan de handleiding van 1999.

De installaties zijn gedurende het etmaal continu in werking. De inrichting veroorzaakt gedurende het etmaal een nagenoeg constant geluidsniveau. De nachtperiode is daarom maatgevend voor de geluidsbelasting. Voor het gebruik van de stoomafblazen in de dagperiode bij hoge intredetemperaturen van het koelwater en eventuele extra activiteiten in de dag- en avondperiode is voor deze beoordelingsperiodes een extra geluidsruijnte toegekend van respectievelijk 3 en 1 dB.

De geluidsbelasting hebben wij nu als volgt in voorschriften vastgelegd.

Wij hebben grenswaarden gesteld op de te beschermen punten, te weten bij de dichtstbijzijnde woning in de zone en op de zonegrens (voorschrift J.1).

Vanwege de grote afstand tot de inrichting en de invloed van andere geluidsbronnen, kan de geluidsbelasting van de inrichting op deze punten niet worden gemeten (deze kan wel worden berekend). Daarom zijn, behalve de genoemde grenswaarden, dicht bij de centrale controlepunten met bijbehorende controlewaarden opgenomen (voorschrift J.3). Op deze punten kan in het kader van toezicht worden gemeten. Tegen kleine veranderingen binnen het bedrijf is geen bezwaar. Daarom is voorschrift J.5 opgenomen. Daarin is bepaald dat van de gestelde niveaus op de controlepunten kan worden afgeweken, mits ons vooraf met een geluidsrapport (te voegen bij een melding of mededeling) wordt aangetoond dat aan de gestelde grenswaarden bij de woning en op de zonegrens voldaan blijft worden. In dat rapport dient te worden aangegeven wat de niveaus op de controlepunten na de verandering zullen worden. Deze niveaus gelden vanaf dat moment als controlewaarden. Veranderingen die niet leiden tot een overschrijding van de gestelde grenswaarden bij de woning of op de zonegrens, kunnen op deze wijze aan ons worden gemeld of daarvan kan mededeling worden gedaan.

De nieuwe geluidsvoorschriften J.1 t/m J.6 ter vervanging van de 'oude' geluidsvoorschriften J.1, J.2 en J.3 zijn hierna in bijlage 1 opgenomen.

III. Voorschriften welke (redactioneel en inhoudelijk) worden aangepast:

- **Voorschrift G.6** inzake de vergunde emissie van koolmonoxide (CO) is door de RvS aangepast in die zin dat de specifieke uitwerp van CO is verhoogd van 6 g/GJ (= 75 kg CO/h bij vijf STEG's op vollast) naar 15 g/GJ op jaarbasis. De absolute CO-emissie (vracht) is door de RvS vastgesteld op 1.100 ton per jaar.

Uit de milieujaarverslagen over de jaren 1999 t/m 2002 komt naar voren dat alle vijf STEG-eenheden ruimschoots kunnen voldoen aan de oorspronkelijke CO-eis van 6 g/GJ (als etmaalgemiddelde) uit voorschrift G.6 van ons besluit van 15 oktober 1991. Op maandbasis is de CO-emissie maximaal 3 g/GJ en op jaarbasis, gelet op de jaaremissie van maximaal 125 ton CO bij een bezettingsgraad van 75 à 80% met vijf STEG's, maximaal 2 g/GJ. Uitgaande van deze 2 g/GJ (op jaarbasis) is de CO-emissie bij vollast met vijf STEG's ongeveer 25 kg/h (5 kg/h per STEG). De jaaremissie van vijf STEG-eenheden met 7.500 vollasturen per jaar is dan 190 ton CO per jaar. Een CO-eis van 2 g/GJ komt overeen met 6 ppm bij 3% O₂ (2 ppm bij 15% O₂) ofwel 7,5 mg/nm³ bij 3% O₂ in de rookgassen.

Gelet op de voorgaande overwegingen met betrekking tot CO en de uitspraak van de RvS ten aanzien van CO-voorschrift G.6 komt het aangepaste voorschrift G.6 voor de CO-emissie van de vijf STEG-eenheden EC-3 t/m EC-7 (EC 95/96) te luiden als opgenomen in bijlage 1 van dit besluit.

- **Voorschrift G.7** inzake de vergunde uitwerp van koolwaterstoffen (C_nH_m), berekend als methaan (CH₄), is door de RvS aangepast. De oorspronkelijk in ons besluit van 15 oktober 1991 vergunde specifieke emissie van 3,5 g/GJ, overeenkomend met 45 kg/h bij vijf STEG's op vollast, is verhoogd naar 5 g/GJ op jaarbasis en de jaaremissie van C_nH_m, berekend als CH₄, is vastgesteld op 360 ton per jaar.

De milieujaarverslagen over de jaren 1999 t/m 2002 geven aan dat de maandgemiddelde emissie van C_nH_m maximaal 1 g/GJ is. Uitgaande van deze 1 g/GJ is de jaaremissie met vijf eenheden op vollast gedurende 7.500 uren maximaal 85 ton CH₄ (circa 12 kg/h). Deze waarden zijn lager dan de oorspronkelijke vergunde CH₄-emissie en aanzienlijk lager dan door de RvS is vastgesteld in haar uitspraak van 31 oktober 1994.

Het voorgaande overwegende komen wij tot de conclusie dat de emissie van koolwaterstoffen, berekend als methaan, aanzienlijk aangepast kan worden omdat de thans vergunde C_nH_m-emissie ruimer is dan de werkelijke emissie welke, blijkens de milieujaarverslagen, in de praktijk wordt gerealiseerd door een uitstekende bedrijfsvoering met de stookinstallaties (branders) van de gasturbines van de STEG-eenheden. Het aangepaste voorschrift G.7 voor de toegestane emissie van C_nH_m komt te luiden als opgenomen in bijlage 1 van dit besluit.

- **Voorschrift G. 9** inzake metingen van de concentraties van koolmonoxide (CO) in de rookgassen van elke afgassenketel van de STEG-eenheden. Naast de metingen van CO wordt ook voorgeschreven zuurstof (O₂) en C_nH_m te meten en te registreren. Feitelijk betekent dit ook niet meer dan het vastleggen van een reeds bestaande situatie.

Verzoek J.G. Vollenbroek (Mob)

In aansluiting op de voorgaande intrekking van NO_x-voorschrift G.5 en de aanscherping van de emissievoorschriften G.6 en G.7 voor respectievelijk CO en C_nH_m overwegen wij in het navolgende ten aanzien van het verzoek van J.G. Vollenbroek van Mob (Mobilisation for the environment) bij brief d.d. 4 juli 2003, dat betrekking heeft op de aanscherping van de emissie van NO_x, CO en C_nH_m (koolwaterstoffen) in onze vergunning van 15 oktober 1991 -mede gelet op het hiervoor overwogene met betrekking tot de (nieuwe) voorschriften G.5, G.6 en G.7, die van toepassing zijn na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging- de volgende aspecten uit dit verzoek.

a. Actualisatie

Aan de wens van J.G. Vollenbroek tot actualisatie van onze vergunning van 15 oktober 1991 wordt met de onderhavige ambtshalve wijziging (hierna: a.h.w.) tegemoet gekomen.

In de 'Inleiding' van deze a.h.w. zijn wij reeds ingegaan op de aanleiding en de achtergronden tot de -ook naar ons oordeel gewenste a.h.w.- onderhavige aanpassing van onze thans vigerende vergunning voor de Eemscentrale van 15 oktober 1991.

b. IPPC/BAT/BREF

De Eemscentrale valt onder categorie 1.1 van bijlage I van de IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention and Control, Directive 96/61/EC) inzake de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging door industriële installaties. Dit betekent dat de 'best available techniques' (BAT), zijnde de 'best beschikbare technieken' (b.b.t.), toegepast dienen te worden om de emissies terug te dringen. Voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC) is/wordt in Europees verband per bedrijfstak/proces een (Draft) Reference Document on Best Available Techniques (BREF), (Ontwerp) Referentiedocument voor best beschikbare technieken, opgesteld door het European IPPC Bureau in Sevilla.

Ten behoeve van elektriciteitscentrales, met grote stookinstallaties, is een Draft Reference Document on Best Available Techniques for Large Combustion Plants (Draft March 2003), een ontwerp BREF voor Large Combustion Plants (LCP), gepubliceerd. In deze BREF-LCP, voor grote stookinstallaties met een thermisch vermogen groter dan 50 MW_{th} (categorie 1.1 bijlage I van de IPPC-richtlijn en categorie 1.3.b bijlage I van het Ivb), zijn in hoofdstuk 7 de verbrandingstechnieken voor gasvormige brandstoffen en in paragraaf 7.5 van dit hoofdstuk de best beschikbare technieken (BAT) voor de verbranding van gasvormige brandstoffen opgenomen.

De conclusie van de J.G. Vollenbroek 'dat de techniek met betrekking tot beperking van CO, koolwaterstoffen en NO_x sinds het moment van vergunningverlening is voortgeschreden', is voor de Eemscentrale niet terecht. Vrijwel vanaf het begin van de inbedrijfstelling van EC-95/96 in 1995 en 1996, na optimalisatie van de branders van de gasturbines, zijn de emissieconcentraties en de absolute emissies (vrachten) veel lager dan verwacht in het MER, in de aanvraag en in onze vergunning van 15 oktober 1991 (de uitspraak van de RvS mede in acht genomen). In het voorgaande hebben wij reeds aangegeven dat actualisatie van de vergunning van 15 oktober 1991 gewenst is, gelet op de discrepantie tussen vergunde en werkelijke emissies. Met deze ambtshalve wijziging wordt aan het verzoek van J.G. Vollenbroek tot actualisatie van de vergunde luchtmissies uit de vergunning van 15 oktober 1991 tegemoet gekomen.

De stookinstallaties van de Eemscentrale dienen voor de best beschikbare technieken (BAT) getoetst te worden aan het BREF-LCP, waarbij wordt opgemerkt dat deze stookinstallaties dateren van vóór de totstandkoming van de IPPC-richtlijn (1996) en het BREF-LCP (2003). In tabel 7.31: Efficiency of gasfired combustion plants associated to the use of BAT, op pagina 440 van het BREF-LCP, zijn waarden opgenomen voor het elektrisch rendement van 'nieuwe' en 'bestaande' (gasgestookte) gasturbines en stoomketels. De 'bestaande' STEG-eenheden met een elektrisch rendement van 55% voldoen ruimschoots aan de ondergrens van de 'BAT levels' voor 'nieuwe' installaties van 54-58%.

De benchmark die is uitgevoerd voor het EEP van de Eemscentrale wijst uit dat de eenheden EC-3 t/m 7 met een ontwerprendement van 55,6% tot en met 31-12-2012 hoger is dan het benchmarkrendement en dat deze eenheden dus (blijvend) tot de wereldtop behoren wat betreft energieverbruik. Het ontwerprendement van EC-20 (46,35%) is tot en met 31-12-2012 lager dan het benchmarkrendement.

Ten aanzien van de reductie van NO_x wordt op pagina 441 van het BREF-LCP aangegeven dat voor nieuwe gasturbines 'dry low-NO_x premix burners (DLN)' (droge laag-NO_x voormengbranders) BAT zijn. Droge primaire procesgeïntegreerde NO_x-reductietechnieken bij stookinstallaties, met DLN-branders of vormen van getrapte verbranding, hebben de voorkeur boven natte technieken met injectie van stoom of water in de vlam van de brander. Naar onze mening genieten droge en natte procesgeïntegreerde NO_x-reductietechnieken, integraal milieuhygiënisch beoordeeld, de voorkeur boven nageschakelde technieken voor de (chemische) behandeling van de rookgassen, als De-NO_x, voor de verwijdering van NO_x. De branders van de gasturbines in de Eemscentrale zijn DLN-branders die voldoen aan de NO_x-eisen uit Bees-A in combinatie met een lage uitworp van onverbrand (CO en C_nH_m). In Bees-A wordt voor stookinstallaties op gasvormige brandstoffen geen De-NO_x-installatie voorgeschreven. Ook zonder De-NO_x kan aan de gestelde NO_x-emissie eisen worden voldaan. Uitsluitend bij het gebruik van steenkool als vaste brandstof in stookinstallaties groter dan 300 MW_{th} (b.v. een kolengestookte stoomketel in een centrale), met een relatief hoge NO_x-concentratie in de rookgassen door het relatief hoge stikstofgehalte in steenkool in vergelijking met gasstoken, is het gelet op de strengste NO_x-eisen in artikel 11 van Bees-A - noodzakelijk om De-NO_x toe te passen. Wij stellen op grond van BREF-LCP en Bees-A vast dat De-NO_x geen BAT is bij gasstoken.

De bewering van J.G. Vollenbroek, welke niet is onderbouwd, dat 'De-NO_x zeker onder BAT valt' wordt door ons voor gasgestookte centrales, op grond van het voorgaande, niet onderschreven.

De wens van J.G. Vollenbroek om De-NO_x voor te schrijven bij de stookinstallaties van de Eemscentrale honoreren wij daarom niet. De MER-evaluatie (september 2001) heeft uitgewezen dat er uit oogpunt van luchtkwaliteit geen gronden zijn om De-NO_x voor te schrijven.

Wij zijn van oordeel dat wij met de aanpassing van de emissievoorschriften G.5, G.6 en G.7, voor respectievelijk NO_x, CO en C_nH_m, via deze ambtshalve wijziging van onze vergunning van 15 oktober 1991, in redelijkheid zijn tegemoet gekomen aan het verzoek van J.G. Vollenbroek, bij brief d.d. 4 juli 2003, tot aanscherping van de vergunning van de Eemscentrale.

c. Kwik

Ten aanzien van het verzoek van J.G. Vollenbroek om een maximale kwikemissie voor te schrijven, merken wij het volgende op. De kwikemissie van de Eemscentrale in de jaren 1999 t/m 2002 was, blijkens de milieujaarverslagen, kleiner dan 1 kg/jr. De drempelwaarde voor rapportage in het MJV is 1 kg/jr voor de gehele inrichting.

In ons besluit van 15 oktober 1991 (bladzijde 11) hebben wij aangegeven dat op basis van het MER uit januari 1991 (bladzijde 3.3) het kwikgehalte van hoogcalorisch (41 MJ/nm³) aardgas uit het Noorse Ekofiskveld minder is dan 1 microgram kwik per nm³. Bij een in 1991 geldende contractuele gasafname van 2 miljard nm³ per jaar -uitgangspunt voor EC 3 t/m 7 in het MER en de aanvraagresulteerde dit in een kwikemissie van maximaal 2 kg/jaar (gemiddeld 230 milligram per uur), welke milieuhygiënisch zeer gering is. De werkelijke kwikemissie is kleiner dan 1 kg/jaar.

Het werkelijke kwikgehalte van aardgas is, volgens Electrabel, (maximaal) 0,04 nanogram (ng) per nm³ aardgas. Per jaar kan de gehele Eemscentrale bij 7.500 vollasturen op grond van het opgestelde vermogen van de eenheden EC 20 en EC 3 t/m 7 en de bijbehorende elektrische rendementen in werkelijkheid maximaal 3 miljard nm³ aardgas verstoken; waarvan 1 miljard door EC 20 en 2 miljard door EC 3 t/m 7. In 2002 was het aardgasverbruik volgens het MJV ongeveer 2,6 miljard nm³. Een aardgasverbruik van maximaal 3 miljard (3 x 10⁹) nm³ aardgas per jaar geeft bij een kwikconcentratie van 0,04 ng (0,04 x 10⁻⁹ g) per nm³ een kwikinput van 0,12 gram (g) per jaar en een kwikemissie van eveneens 0,12 g/jaar; aannemende dat al het kwik in het aardgas dat wordt verstoekt in dampvorm met de rookgassen naar de lucht wordt geëmitteerd. Bij deze 'worst case' benadering is

de kwikemissie door de gehele centrale te verwaarlozen en milieuhygiënisch in het geheel, gelet op de jaarlijkse totale kwikemissie in Nederland van ongeveer 750 kg/jaar, niet relevant.

Op grond van het voorgaande zijn wij van mening dat de kwikconcentratie in aardgas dermate laag is dat de kwikemissie, welke inherent is aan de brandstof aardgas en niet beïnvloed kan worden door Electrabel, bij aardgasstoken verwaarloosbaar klein is. Gelet op de aard en omvang van de emissie van kwik en gelet op het feit dat deze emissie niet (continu) gemeten kan worden en niet beïnvloed kan worden door Electrabel, achten wij het niet zinvol om een maximale kwikemissie voor te schrijven in deze ambtshalve wijziging. Elk jaar wordt de berekende kwikemissie van de gehele centrale uit het MJV door ons getoetst en beoordeeld.

Samenvattend komen wij met betrekking tot het verzoek van J.G. Vollenbroek (Mob) om de vergunning van 15 oktober 1991, welke al 'op leeftijd' is, te actualiseren door de voorschriften ambtshalve te wijzigen voor de aangevoerde milieuaspecten, tot de conclusie dat:

- de stookinstallaties in de Eemscentrale voldoen aan BAT en aan Bees-A;
- het voorschrijven van een maximale kwikemissie niet opportuun is;
- de emissieruimte voor CO uit voorschrift G.7 is verlaagd van 360 ton/jr naar 190 ton/jr.

In onze brieven van 18 juli 2003 en 7 november 2003 hebben wij J.G. Vollenbroek geïnformeerd over ons voornemen tot ambtshalve wijziging van de Wm-vergunning van de Eemscentrale en de voortgang daarvan.

Ter aanvulling op hetgeen wij hiervoor hebben overwogen inzake voorschrift G.5 en het verzoek van J.G. Vollenbroek, beide met betrekking tot de NO_x-emissie en de bijbehorende emissie-eisen, wordt hierna nog kort ingegaan op de relatie tussen de nieuwe LCPD (2001) en Bees-A.

De (nieuwe) EG-richtlijn grote stookinstallaties (LCPD = Large Combustion Plants Directive), met nr.2001/80/EG van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (stookinstallaties met een thermisch vermogen van 50 megawatt (MW_{th}) of meer) door het stellen van eisen aan de emissie(concentratie) van zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x/NO en NO₂) en stof in de verbrandingsgassen, is - voorjaar 2004- nog niet geïmplementeerd in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (Bees-A). De (nieuwe) richtlijn had vóór 27 november 2002 in Bees-A geïmplementeerd en in werking getreden moeten zijn. Het Ontwerpbesluit houdende wijziging besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer (EG-richtlijn grote stookinstallaties) is gepubliceerd in de Staatscourant van 7 oktober 2003, nr. 193/pag.16. Het (definitieve) besluit tot wijziging van Bees-A is thans - voorjaar 2004- nog niet in werking getreden. De consequentie hiervan is dat de (nieuwe) EG-richtlijn grote stookinstallaties, de LCPD, (Richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001) met ingang van 27 november 2002 rechtstreeks werkt voor het bevoegd gezag en voor de inrichting van Electrabel. Om deze rechtstreekse werking van de Richtlijn 2001/80/EG toe te passen voor de Eemscentrale zullen wij ons in deze considerans, bij wijze van anticipatie, baseren op het genoemde Ontwerpbesluit tot wijziging van Bees-A in de Staatscourant van 7 oktober 2003.

Op grond van de (voorgestelde) wijziging van artikel 20 van Bees-A in het Ontwerpbesluit d.d. 7 oktober 2003 (onderdeel Q) komen wij tot de conclusie dat de nominale NO_x-eis voor gasturbine-installaties (STEG's) van 65 g/GJ niet is veranderd als gevolg van de nieuwe LCPD. Ook het meetregime ondergaat geen wijziging.

IV. Geheel nieuwe voorschriften welke i.v.m. beleidsontwikkelingen sinds 1991 aan de vergunning worden toegevoegd (verruimde reikwijdte/preventie (o.a. EEP) en NRB).

a. Preventie

In het kader van de verruimde reikwijdte uit artikel 1.1, lid 2 van de Wet milieubeheer en in het kader van 'duurzaam ondernemen' hebben wij kwantitatieve criteria ontwikkeld om bij vergunningverlening te kunnen toetsen of preventie van de in de navolgende tabel opgenomen preventieonderwerpen, als 'onderdeel van de verruimde reikwijdte', relevant is. Aansluitend moet dan worden beoordeeld of in een concrete vergunnings situatie voor een bepaalde inrichting deze relevantiecriteria aanleiding zijn om van het bedrijf voorzieningen of maatregelen te vragen om te komen tot een kwantitatieve, dan wel een kwalitatieve, reductie van de relevante preventieonderwerpen. Het gaat hierbij om de volgende te beoordelen preventieonderwerpen uit de verruimde reikwijdte:

(Tabel: relevantiecriteria voor preventieonderwerpen als onderdeel van de verruimde reikwijdte)

onderdeel verruimde reikwijdte	relevantie criterium
Afvalpreventie	25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of 2,5 ton gevaarlijk afval per jaar
Afvalscheiding	Zie de richtlijn hiervoor in tabel 14.2 LAP
Energiebesparing	25.000 m3 aardgas of 50.000 kWh elektriciteit per jaar
grondstoffenbesparing	géén criteria voorhanden (sterk afhankelijk van aard en type bedrijf)
Waterbesparing	5.000 m3 (leidingwater) per jaar
Verkeer- en vervoerbeperking	> 100 werknemers of > 500 bezoekers per dag of > 2 mln wegtransportkilometers/ jaar

- Afvalpreventie

Uit de MJV's blijkt dat de hoeveelheden (gevaarlijke) afvalstoffen die uit de Eemscentrale worden afgevoerd de relevantiecriteria van 25 ton bedrijfsafval en 2,5 ton gevaarlijk afval overschrijden. Op grond hiervan achten wij het wenselijk dat Electrabel bij haar afvalbeheer ook het aspect afvalpreventie in het kader van haar milieuzorg(systeem) integreert in de bedrijfsvoering. Om dit te bereiken verbinden wij ambtshalve het navolgende, geheel nieuwe, **voorschrift H.7** aan onze vergunning van 15 oktober 1991.

De maatregelen of voorzieningen voor afvalpreventie worden opgenomen in het bedrijfsmilieuplan (BMP), dat Electrabel op ons verzoek heeft opgesteld voor de Eemscentrale. In de vorm van 'getroffen maatregelen' en 'mogelijke maatregelen' wordt nagegaan welke zekere, onzekere en voorwaardelijke maatregelen/voorzieningen en preventie-/reductieonderzoeken de komende vier jaren nog uitgevoerd zullen gaan worden. Vanuit het BMP (vierjaarlijks met planning) dienen de maatregelen en onderzoeken, volgens de systematiek van bedrijven die deelnemen aan een milieuconvenant, jaarlijks te worden geïntegreerd in het milieuprogramma op grond van bedrijfsinterne milieuzorg volgens ISO 14001

- Afvalscheiding

Uit de MJV's en uit toezicht/handhaving blijkt dat afvalscheiding reeds vele jaren wordt toegepast op de Eemscentrale. In het kader van toezicht en handhaving kan worden nagegaan of hierbij wordt voldaan aan de afvalscheidingregels uit tabel 14.2 van het Landelijk Afvalbeheer Plan (LAP). Een aanvullend voorschrift voor afvalscheiding heeft naar ons oordeel geen meerwaarde en achten wij daarom niet zinvol.

- Energiebesparing

Energiebesparing komt bij Electrabel tot stand via het Energie Efficiency Plan (EEP) op grond van het Convenant Benchmarking Energie Efficiency. Het eerste (definitieve) EEP van 5 september 2003 voor de Eemscentrale is door ons goedgekeurd bij brief van 20 oktober 2003, nr.2003-16.786a/41, MV. De zekere maatregelen uit het EEP worden als vergunningvoorschrift opgenomen in de vigerende vergunning c.q. deze ambtshalve wijziging (BMP-systematiek).

In hoofdstuk 11. Tijdsplanning, is in een tweetal tabellen de maatregelen, uit te voeren voor respectievelijk 31-12-2002 en voor 1-1-2008, voor de eenheden EC-3 t/m 7, gepland welke voor uitvoering in aanmerking komen op basis van financiële randvoorwaarden.

Het betreft voor de eerste periode de maatregelen met referentienummer 7.1.2: Proeven met lage druk voorverwarmer 2 en 7.1.4: Technische analyse van de terugwinning van spuiwarmte en voor de tweede periode de maatregelen met referentienummer 7.1.1: Nader onderzoek naar toepassing van gasexpansieturbines en 7.1.14: Nader onderzoek van de restwarmte benutting van de gasturbine omkasting t.b.v. anti icing en gasheating. Voor EC-20 zijn in het EEP geen maatregelen gevonden met een minimale interne rentabiliteit van 15 % na belastingen.

Als gevolg van de hiervoor aangegeven maatregelen voor EC-3 t/m 7 treedt een rendementstoename op van 0,54 % voor de periode tot 1 januari 2008. Dit betekent dat de positieve afstand op de benchmark/wereldtop toeneemt. Voor EC-20 blijft de (negatieve) afstand tot de wereldtop ongewijzigd. In haar MJV rapporteert de Eemscentrale over de uitvoering en de resultaten van het EEP.

Om de uitvoering van het EEP te legaliseren worden ambtshalve de volgende, geheel nieuwe, energiebesparingsvoorschriften **M.1 en M.2** verbonden aan onze vergunning van 15 oktober 1991.

- Grondstoffenbesparing

De enige relevante 'grondstof' in de Eemscentrale is het gebruik van aardgas als brandstof voor de stookinstallaties binnen de inrichting. De grondstoffenbesparing, in de vorm van energiebesparing, is gereguleerd in de hiervoor opgenomen, geheel nieuwe voorschriften, M.1 en M.2. Besparing op overige grondstoffen vinden wij niet relevant omdat in de inrichting nauwelijks andere 'grondstoffen' dan aardgas en leidingwater (zie hierna) worden gebruikt.

- Waterbesparing

Afgezien van het koelwaterverbruik (zeewater) gebruikt de Eemscentrale volgens de MJV's meer dan 300.000 m³ leidingwater (drinkwater) voor de bereiding van voedingwater voor de stoomketels en voor sanitaire doeleinden (marginaal t.o.v. voedingwater). Het gebruik van leidingwater voor voedingwater is inherent aan de productie van stoom in het elektriciteitsproductieproces. De stoom wordt voor bijna 100% weer gecondenseerd tot water voor gebruik als voedingwater voor de stoomketels. De spui van ketelwater vanuit het stoomproces wordt aangevuld met suppletiewater uit het leidingwaternet.

Dit suppletiewater wordt na behandeling in een demineralisatie-installatie gebruikt als voedingwater voor de ketels. Wij vinden het wenselijk dat Electrabel in het kader van haar in ontwikkeling zijnde bedrijfsmilieuplan ook de mogelijkheden van waterbesparing onderzoekt. Hiertoe hebben wij het geheel nieuwe onderzoeksvoorschrift **N.1** aan deze ambtshalve wijziging verbonden.

- Verkeer- en vervoerbepanking

Voorschriften voor verkeer- en vervoerbepanking zijn niet relevant voor de Eemscentrale omdat het personen- en goederenvervoer zeer beperkt is. In de Eemscentrale werken minder dan 100 werknemers, waarvan ongeveer 50% in ploegendienst. Voor de laatste categorie is verkeer- en vervoerbepanking, gelet op de werktijden en relatief korte afstanden, niet realistisch.

Het goederentransport bestaat in hoofdzaak uit de aanvoer van hulpstoffen en de afvoer van afvalstoffen.

Wij zijn van oordeel dat de Eemscentrale voor de preventieonderwerpen uit de verruimde reikwijdte, behoudens voor energie- en waterbesparing, voldoet aan de stand der techniek. Om invulling te geven aan het continue verbeterproces voor de toekomst hebben wij een algemeen afvalpreventievoorschrift H.7 aan deze ambtshalve wijziging verbonden.

b. NRB

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming Bedrijfsmatige activiteiten 2001 (NRB) is het bodembeschermingsbeleid aangegeven. De NRB geeft invulling aan het nationale bodembeleid. Preventieve bodembescherming is wettelijk verplicht. Door het uitvoeren van een bodemrisico-analyse op basis van de NRB kan worden beoordeeld of de reeds getroffen (bestaande) bodembeschermende voorzieningen of nog te treffen (nieuwe) voorzieningen, ter voorkoming van bodem- en grondwaterverontreiniging, voldoende zijn. De bodemrisico's worden vastgesteld met het Beslismodel Bodembescherming Bedrijfsterreinen (BBB) uit de NRB, ter bepaling van de bodembeschermingstrategie. Het emissie- en immissierisico wordt bepaald met behulp van een Bodemrisico checklist (BRCL) uit de NRB, voor de betreffende bedrijfsmatige activiteit.

Uitgangspunt van het nationale bodembeleid is dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen (organisatorisch) en voorzieningen (fysiek) zoveel mogelijk tot een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A). De bodemrisicocategorie wordt bepaald met het BBB op basis van de emissiescore van de (getroffen) voorziening. De basis- en eindemissiescore (emissiescore) uit de BRCL geven een indicatie van de bodemrisicocategorie. Door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloeistofdichte voorzieningen kan in de meeste 'bestaande' en 'nieuwe' situaties een verwaarloosbaar bodemrisico met emissiescore 1 (bodemrisicocategorie A) worden gerealiseerd. In sommige bestaande situaties is het redelijkerwijs niet altijd mogelijk om een verwaarloosbaar risico te realiseren.

Als aan bepaalde randvoorwaarden wordt voldaan, is het voldoende om een aanvaardbaar risico te realiseren in combinatie met risicobeperkend bodemonderzoek (monitoring) (bodemrisicocategorie A*). De NRB heeft de status van harmoniserend instrument voor de beoordeling van de noodzaak en redelijkheid van bodembeschermende maatregelen en voorzieningen. Het is een richtlijn waarvan, (zeker) in bestaande en (eventueel) in nieuwe situaties, op basis van redelijkheid ten aanzien van technische en economische haalbaarheid, gemotiveerd afgeweken kan worden.

Voor zover bekend heeft tot op heden geen bodemrisico-analyse (volgens de systematiek van de NRB) voor de bodembeschermende voorzieningen (bestaand) op de Eemscentrale plaatsgevonden. Wij vinden het wenselijk dat voor de Eemscentrale een bodemrisicoanalyse wordt uitgevoerd, welke opgenomen kan worden in het BMP. Hiertoe hebben wij een aantal bodemvoorschriften in deze ambtshalve wijziging opgenomen.

Om de nulsituatie (referentie) ten aanzien van eventueel aanwezige bodem- en grondwaterwaterverontreiniging van het gehele terrein van de Eemscentrale te kunnen beoordelen, heeft in 1992 een inventariserend bodemonderzoek plaatsgevonden. Om te kunnen vaststellen of na het van kracht worden van onze vergunning van 15 oktober 1991 en na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging van genoemde vergunning bodemverontreiniging is opgetreden, hebben wij een tweetal bodembelastingonderzoeken in deze ambtshalve wijziging voorgeschreven. Het betreft een nulsituatieonderzoek (referentieonderzoek) voor de bepaling van het referentieniveau van de bodemkwaliteit (grond en grondwater), als toetsingsgrondslag voor eventuele toekomstige bodemverontreiniging, en een eindsituatie bodemonderzoek als de inrichting wordt opgeheven.

Ten aanzien van bodembescherming en bodemonderzoek hebben wij de volgende, geheel nieuwe, **bodemvoorschriften O.1 t/m O.6** aan deze ambtshalve wijziging van onze vergunning van 15 oktober 1991 verbonden.

c. Financiële zekerheid

Het Besluit financiële zekerheid milieubeheer, op grond van artikel 8.15 van de Wet milieubeheer, is op 1 mei 2003 in werking getreden. Het besluit geeft het bevoegd gezag, onder in het besluit vastgelegde omstandigheden, de verplichting of de mogelijkheid tot het stellen van financiële zekerheid door het bedrijf op te nemen in de Wm-vergunning. Met behulp van de Handreiking Besluit financiële zekerheid milieubeheer van VROM kan worden bepaald in welke situaties het stellen van financiële zekerheid gerechtvaardigd is.

Omdat de Eemscentrale niet onder categorie 28 (afvalstoffenbedrijven) van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (IVB) valt en de hoeveelheid gevaarlijke (afval)stoffen welke worden opgeslagen volgens CPR 15-1 kleiner dan 10 ton is en zorgvuldig worden opgeslagen en beheerd is er geen noodzaak aanwezig tot het stellen van financiële zekerheid.

Milieuvoorschriften voor de Eemscentrale na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging

De milieuvoorschriften die van toepassing zijn voor de Eemscentrale na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging dan wel na het onherroepelijk worden van deze ambtshalve wijziging zijn voor de overzichtelijkheid ten behoeve van naleving door het bedrijf en toezicht door het bevoegd gezag opgenomen in bijlage 1 bij deze ambtshalve wijziging.

Het betreft, samengevat, de volgende (soorten) voorschriften:

0. De voorschriften uit onze beschikking van 15 oktober 1991 die in stand blijven op grond van dat besluit. Hierbij zijn de voorschriften die worden ingetrokken (en niet zijn vervangen en/of gewijzigd) aangeduid met 'vervallen'.
1. De voorschriften die in de plaats treden van de voorschriften die zijn vervallen (ingetrokken) en de voorschriften die inhoudelijk/redactioneel zijn aangepast (hiervoor punt 4.II en punt 4.III).
2. De geheel nieuwe voorschriften, als gevolg van beleidsontwikkelingen, die zijn opgenomen in deze ambtshalve wijziging (hiervoor punt 4.IV).

De beide laatste categorieën 'nieuwe' voorschriften zijn, in tegenstelling tot de 'bestaande' voorschriften uit ons besluit van 15 oktober 1991, in de bijlage *cursief* weergegeven.

V. Adviezen en bedenkingen met betrekking tot de ontwerpbeschikking.

Binnen de periode van de terinzagelegging van het ontwerpbesluit ontvingen wij de volgende reacties:

- het Ministerie van Verkeer en Waterstaat /Rijkswaterstaat laat in haar schrijven van 11 juni 2004, kenmerk DNN2004/3121 (ontvangen op 14 juni 2004) weten dat zij in de functie van beheerder van Rijkswateren in het ontwerpbesluit geen aanleiding ziet tot het geven van aanvullend advies of het indienen van bedenkingen.
- de Mobilisation for the Environment (Mob) brengt in haar schrijven van 5 juni 2004 (ontvangen op 8 juni 2004) **bedenkingen** in met betrekking tot de ontwerpbeschikking.

Bij ons schrijven van 10 juni 2004, nr. 2004 - 15.761a, MV hebben wij aan de MOB de ontvangst van deze bedenkingen bevestigd. Bij brieven van gelijke datum, nrs. 2004 -15.761b-f, MV, hebben wij een afschrift van deze bedenkingen gezonden aan de adviserende bestuursorganen en aan Electrabel Nederland.

De bedenkingen van de Mob kunnen als volgt zakelijk worden weergegeven; per onderdeel plaatsen wij daar onze opmerkingen bij:

- a. Kwikemissies naar de lucht.
- b. LCPD-richtlijn/NO_x-vracht.
- c. Kosteneffectiviteitsberekening De-NO_x.
- d. IPPC/BAT

Ad a:

De bedenkingen van Mob inzake de kwikemissie behelzen een verzoek om de kwikconcentratie in het te verbranden aardgas te begrenzen op 'bijvoorbeeld maximaal 0,1 nanogram/m³'.

De kwikconcentraties in nanogrammen per normaal kubieke meter (ng/nm³) in het ontwerp van de considerans van deze ambtshalve wijziging (pagina 15), hebben abusievelijk geen betrekking op de concentratie van kwik in aardgas, maar op de concentratie van kwik in de buitenlucht op leefniveau (luchtkwaliteit). Volgens het Basisdocument kwik (juni 1994) van het RIVM (rapportnr. 710401023) bevat Gronings aardgas 'nog slechts 1 µg/nm³ kwik'. In het e-MJV 2003 van Electrabel voor de Eemscentrale is, op basis van informatie van Gasunie, aangegeven dat aardgas (maximaal) 0,4 µg/nm³ kwik bevat. Bij het maximum jaarverbruik van 3 miljard nm³ aardgas door de gehele Eemscentrale (6 eenheden) is de kwikemissie bij 0,4 µg/nm³ maximaal 1,2 kg/jr. (Volgens het e-MJV 2003 was de berekende kwikemissie van de gehele centrale in dat jaar 0,983 kg). De 'drempelwaarde' voor kwik in het MJV, waarboven gerapporteerd dient te worden, is 1 kg/jr. Volgens informatie van Gasunie (1999) blijkt uit kwaliteitscontroles van het bedrijf dat aardgas (uit het Slochteren-veld) zoals dat door Gasunie wordt afgeleverd 'incidenteel' en 'sporadisch' nog 1-4 µg/nm³ kwik kan bevatten. Uit de meeste controles van Gasunie blijkt dat het afgeleverde aardgas geen meetbare concentraties kwik meer bevat, dat wil zeggen minder dan 0,1 µg/nm³. Bij een relatief hoge concentratie van 1 µg/nm³ is de kwikemissie naar lucht van de Eemscentrale maximaal 3 kg/jr. Wij zijn van oordeel dat de (maximale) kwikemissie van de gehele Eemscentrale uit het e-MJV 2003 van afgerond 1 kg/jr, op basis van een kwikconcentratie van 0,4 µg/nm³, een betrouwbaar beeld geeft. In het artikel 'Kwik uit bio-energie: milieuprobleem of fobie' van Wim C. Kok, milieuvormgever bij KEMA, in het tijdschrift Arena van juni 2003 (pagina 64) staat in figuur 1 aangegeven dat de kwikemissie naar lucht in Nederland is afgenomen van ruim 3.000 kg in 1990 naar 750 kg/jr in 1999. De bijdrage van de Eemscentrale van (maximaal) 1 kg/jr aan de totale kwikemissie naar lucht in Nederland van 750 kg/jr is verwaarloosbaar klein. Volgens het genoemde artikel ligt de achtergrondconcentratie van kwik in de buitenlucht in Nederland tussen 1 en 5 ng/m³ (seizoensafhankelijk). De voorlopige norm van RIVM op basis van Maximaal Toelaatbaar Risico (MTR-waarde) is 90 ng/m³ en de indicatieve streefwaarde voor de Nederlandse natuur in de nota Emissiereductiedoelstellingen prioritair stoffen van VROM (juni 2001) is 4 ng/m³. Uit de aangehaalde concentraties en normen voor kwik in de atmosfeer blijkt dat er in Nederland geen luchtkwaliteitsprobleem bestaat voor kwik. Lokaal geldt dit ook voor de Eemscentrale. Gezien de effectieve emissiehoogte (feitelijke emissiehoogte + pluimstijging door de warmte-emissie) is de bijdrage van de kwikemissie van de Eemscentrale aan de concentratie op leefniveau volstrekt verwaarloosbaar. In het ontwerp van deze considerans hebben wij reeds aangegeven het milieuhygiënisch, gelet op de jaarvrachten, niet zinvol te vinden om een maximale kwikemissie voor te schrijven. Ook het opnemen van een concentratie-eis voor kwik in het te verbranden aardgas, zoals gewenst door Mob, dient naar ons oordeel, gelet op de hiervoor gememoreerde gegevens over de aanwezige concentraties (en jaarvrachten), geen relevant en zinvol milieuhygiënisch doel, werkt kostenverhogend door meten en registreren en is onnodig belastend voor Electrabel. Wij wijzen er nog op dat op grond van de Wet milieubeheer aan een vergunning uitsluitend voorschriften mogen worden verbonden ter bescherming van het milieu (artikel 8.11, lid 3, eerste volzin). Bij de jaarlijkse beoordeling van het MJV van de Eemscentrale zullen wij de (toekomstige) ontwikkeling van de kwikemissie en de concentratie van kwik in het te verbranden aardgas nauwlettend blijven volgen. Tenslotte merken wij nog op dat kwik weliswaar een zwarte lijststof is, maar deze lijst wordt in de praktijk niet meer gebruikt voor het formuleren van beleid. Alleen voor water wordt de zwarte lijst nog wel gebruikt in de vergunningverlening (bron: Stoffen en Normen, DGM/VROM, 1999).

Samenvattend zijn wij, gelet op het voorgaande, van mening dat het opnemen van een concentratie-eis voor kwik in aardgas in deze ambtshalve wijziging geen milieuhygiënisch doel dient omdat:

- de kwikconcentratie in het aardgas zodanig laag is dat de kwikemissie van de Eemscentrale verwaarloosbaar klein is;
- de bijdrage van de kwikemissie van de Eemscentrale aan de concentratie op leefniveau (immissie) volstrekt verwaarloosbaar is;

- de immissieconcentraties van kwik in vergelijking met de normstelling uitwijzen dat kwik in Nederland en in de omgeving van de Eemscentrale geen luchtkwaliteitsprobleem vormt;
- het onnodig voorschrijven van een concentratie-eis voor kwik in aardgas niet strookt met de Wet milieubeheer en onnodig belastend is voor Electrabel.

Wij vinden de bedenking van het Mob ten aanzien van de 'kwikemissie naar de lucht', in de vorm van een verzoek tot het voorschrijven in deze ambtshalve wijziging van een maximale eis voor de kwikconcentratie in het te verbranden aardgas, ongegrond. Het verzoek wordt daarom niet gehonoreerd.

Ad b:

De bedenkingen van Mob ten aanzien van de emissie van NO_x hebben betrekking op rechtstreekse toetsing aan de LCPD-richtlijn (bedoeld zal zijn de LCPD) en het weglaten van de NO_x-vracht (punt b), de kosteneffectiviteit van De-NO_x (punt c) en de toepassing van BAT op basis van de IPPC-richtlijn voor nieuwe en bestaande grote stookinstallaties (punt d). Deze drie punten worden hierna elk afzonderlijk en voorzover nodig in samenhang behandeld.

Ten aanzien van rechtstreekse toetsing van de NO_x-emissieconcentratie aan de LCPD-richtlijn en het weglaten van de NO_x-vracht in relatie tot de (toekomstige) NO_x-emissiehandel merken wij het volgende op.

Op pagina 14 en 15, onder punt b. IPPC/BAT/BREF, hebben wij gemotiveerd dat de stookinstallaties van de Eemscentrale, getoetst aan de ontwerpversie van het BREF-LCP (2003), zowel wat betreft het (elektrisch) rendement en de emissieconcentraties van stikstofoxiden (NO_x) en onverbrand (CO en C_nH_m) voldoen BAT uit de IPPC-richtlijn. De stookinstallaties van de STEG's (EC 3 t/m 7) zijn sinds de oprichting in 1995/96 uitgerust met de best beschikbare technieken (BAT), in de vorm van (droge) lage NO_x-branders (DLN-branders), en bereiken NO_x-emissies van jaargemiddeld circa 30 g/GJ; ruim een factor twee lager dan de van kracht zijnde ongecorrigeerde NO_x-eis uit Bees-A van 65 g/GJ (gecorrigeerd voor rendement en stookwaarde 130 g/GJ). Hiermee voldoen deze stookinstallaties ruimschoots aan BAT (best beschikbare technieken), de stand der techniek en ALARA. De NO_x-emissie van de STEG's hebben wij indirect rechtstreeks getoetst aan de EG-richtlijn grote stookinstallaties (LCPD-richtlijn van 2001) via toetsing aan het ontwerpbesluit tot wijziging van Bees-A, ter implementatie van de EG-richtlijn grote stookinstallaties. Bij deze toetsing aan de hand van de tabel in de nota van toelichting is vastgesteld dat er voor de eenheden van de Eemscentrale geen strengere NO_x-eisen in het ontwerpbesluit zijn opgenomen. Ter aanvulling op het gestelde in het ontwerp van deze considerans (pagina 9/10 en 14/15) merken wij in verband met het verzoek van Mob om direct (rechtstreeks) te toetsen aan de LCPD-richtlijn nog het volgende op.

LCPD-2001/Bees-A (ontwerp 2003)

De (nieuwe) EG-richtlijn grote stookinstallaties, de zogenaamde LCPD-richtlijn (LCPD = Large Combustion Plants Directive), met nr. 2001/80/EG van 23 oktober 2001, inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties met een thermisch vermogen van 50 megawatt (MW_{th}) of meer, door het stellen van eisen aan de emissie, in de vorm van concentratie-eisen, van zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x/NO en NO₂) en stof in de verbrandingsgassen, is thans (juli 2004) nog niet geïmplementeerd in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (Bees-A). De (nieuwe) richtlijn had vóór 27 november 2002 in Bees-A geïmplementeerd en in werking getreden moeten zijn. Het Ontwerpbesluit wijziging besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer (EG-richtlijn grote stookinstallaties) is gepubliceerd in de Staatscourant van 7 oktober 2003, nr. 193/pagina 16. Het (definitieve) besluit tot wijziging van Bees-A is (in juli 2004) nog niet gepubliceerd in het Staatsblad. De consequentie hiervan is dat de (nieuwe) EG-richtlijn grote stookinstallaties, de LCPD(-richtlijn), (Richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001) met ingang van 27 november 2002 rechtstreekse werking heeft voor het bevoegd gezag en voor de Eemscentrale van Electrabel. Bij de opstelling van het ontwerp van deze considerans hebben wij ons, bij wijze van anticipatie, gebaseerd op het genoemde Ontwerpbesluit tot wijziging van Bees-A in de Staatscourant van 7 oktober 2003. Deze indirecte toetsing aan de LCPD heeft uitgewezen dat de NO_x-

emissie-eisen voor de combi-installatie (EC-20) en voor de STEG's (EC-3 t/m 7) niet anders (wijzigen) zijn/worden dan in het vigerende Bees-A (tekstversie Stb. 1998, 167). In het navolgende zullen wij, op verzoek van Mob, de NO_x-emissieconcentratie rechtstreeks toetsen aan de LCPD-2001. De eenheid EC-20 is in 1977 opgericht als een conventionele gasgestookte stoomketelinstallatie (1.500 MW_{th}/600 MW_e). Door voorschakeling van een gasturbine (388 MW_{th}/127 MW_e) is EC-20 in 1987/88 omgebouwd tot een combi-installatie (1.520 MW_{th}/700 MW_e) als bedoeld in art. 22 van Bees-A. Rekening houdend met de bandbreedte uit art. 27, lid 2, onder g (135 g/GJ wordt 100 g/GJ) is de vigerende NO_x-eis voor een 'bestaande' en voor een 'nieuwe' combi-installatie, op grond van art. 22, juncto, respectievelijk art. 20a, lid 2, onder b + art. 17, lid 1, onder a en art. 20, lid 4, onder a + art. 13, lid 4, onder b, beide met ingang van 1 januari 1990 en een correctie voor rendement en stookwaarde van elk 1,1 (samen 1,2), respectievelijk 135 g/GJ en 50 g/GJ, beide als gemiddelde van de NO_x-eis voor de gasturbine en de stoomketel bij vollast naar verhouding van de toegevoerde brandstoffen. Op grond van de aanvraag om revisievergunning van januari 1991 is in voorschrift G.1 (zie bijlage I bij deze ambtshalve wijziging) een NO_x-emissie-eis voor de combi EC-20 opgenomen van 40 g/GJ. Voorschrift G.1 is/wordt niet ambtshalve gewijzigd. De NO_x-emissie van de voorgeschakelde gasturbine en de stoomketel wordt gereduceerd met laag-NO_x-branders en met tertiaire luchtpoorten boven de branders van de stoomketel.

Voor toetsing aan de LCPD-2001 beschouwen wij EC-20 (opgericht vóór 1 juli 1987) in verband met de ombouw tot combi in 1987/88 als een 'nieuwe installatie' in de zin van art. 2, lid 9 van de LCPD. EC-20 valt dan onder art. 4, lid 1, met een NO_x-eis uit bijlage VI, punt A, van 200 mg/nm³ bij 3% zuurstof (O₂) in de rookgassen, overeenkomend met circa 65 g/GJ, met ingang van 27 november 2002. Wordt EC-20 als een 'bestaande installatie' (art. 2, lid 10) gezien dan geldt op grond van art. 4, lid 3, onder a -zonder rekening te houden met het nationale emissiereductieplan 'Erop of eronder'- eveneens een eis van 65 g/GJ, maar met ingang van 1 januari 2008. Wordt de NO_x-emissie van EC-20 getoetst aan de strengste eis voor 'nieuwe installaties', met vergunningverlening op of na 27 november 2002, op grond van art. 4, lid 2, van bijlage VI, onder punt B, voor 'gasturbines' van 50 mg/nm³ (15% O₂), overeenkomend met 45 g/GJ, dan wordt ook hieraan voldaan. In het ontwerp van deze ambtshalve wijziging hadden wij reeds vastgesteld dat EC-20 voor NO_x voldoet aan het 'Ontwerpbesluit houdende wijziging besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (EG-richtlijn grote stookinstallaties)' uit de Staatscourant van 7 oktober 2003, nr. 193/pag.16, ter implementatie van de LCPD-2001. Wij zijn dan ook van oordeel dat EC-20 sinds onze revisievergunning van 15 oktober 1991, zowel qua rendement als emissies (voorschriften G.1 t/m G.3) voldoet aan de BREF-LCP (2003) -zie pagina 14/15 (van het ontwerp) van deze ambtshalve wijziging- en aan BAT/BBT. Tevens voldoet EC-20 met een NO_x-emissie van 40 g/GJ ruimschoots aan de strengste eis voor combi's uit het vigerende Bees-A, de LCPD-2001 (en 1988) en de toekomstige wijziging van Bees-A ter implementatie van de LCPD-2001 en in verband met de toekomstige NO_x-emissiehandel. Op grond van het voorgaande achten wij De-NO_x voor EC-20 in redelijkheid geen stand der techniek en ALARA voor deze stookinstallatie. Wij wijzen er nog op dat de hiervoor genoemde voorschriften G.1 t/m G.3 uit onze revisievergunning van 15 oktober 1991 niet betrokken zijn bij/geen deel uitmaken van deze ambtshalve wijziging. Uitsluitend ter voldoening aan het verzoek van Mob hebben wij ook de NO_x-emissie van EC-20 in voorschrift G.1 getoetst aan de LCPD-2001. De NO_x-emissie van EC-20 wordt reeds vanaf de oprichting in 1977 continu gemeten; zodat ook in dat opzicht wordt voldaan aan de LCPD-2001 (art. 12 t/m 14 en bijlage VIII) en Bees-A (hoofdstuk 4). Het opnemen van een NO_x-jaarvracht voor EC-20 in de vigerende vergunning achten wij gelet op de concentratie-eis en de maximale uurvracht voor NO_x in voorschrift G.1 en de toekomstige NO_x-emissiehandel niet (meer) zinvol.

De eenheden EC-3 t/m 7 zijn opgericht in 1995/96, zijn 'nieuwe installaties' in de zin van de LCPD, en vallen daarom rechtstreeks onder art. 4, lid 1 (categorie II stookinstallaties in het ontwerpbesluit wijziging Bees-A, Stc. 2003, 193). De NO_x-eis voor deze gasturbine-installaties (STEG's) uit bijlage VI, onder punt A, is 200 mg/nm³ (3% O₂), overeenkomend met 65 g/GJ. De strengste eis voor 'nieuwe installaties', waarbij vergunning is verleend op of na 27 november 2002, onder punt B van bijlage VI, voor gasturbines, is 120 mg/nm³ (15% O₂) ofwel 45 g/GJ. De rechtstreeks werkende eis uit art.20, lid 4, sub b, onder 2°, van Bees-A is 65 g/GJ. Dit is tevens de strengste eis voor STEG's uit het vigerende

Bees-A. In het genoemde ontwerpbesluit (Stc. 2003, 193) ter implementatie van de LCPD wordt de strengste eis voor gasturbine-installaties 45 g/GJ (vergunning verleend op of na 27 november 2002), door wijziging van art. 20 van Bees-A. De werkelijke emissieconcentratie van de STEG's EC-3 t/m 7 is 30-32 g/GJ. Deze eenheden voldoen dus rechtstreeks aan (de toekomstig strengste) NO_x-eisen uit de vigerende LCPD, het vigerende Bees-A en ontwerpbesluit tot wijziging/aanscherping van Bees-A. De NO_x-emissies worden sinds de oprichting rechtstreeks continu gemeten door bepaling van de NO_x concentratie in het rookgas. Ook in dat opzicht voldoen EC-3 t/m 7 aan de rechtstreeks werkende LCPD-2001 (en 1988) en het Bees-A. Tevens voldoen deze eenheden, getoetst aan BREF-LCP, zowel voor rendement, NO_x en onverbrand (CO en C_nH_m), aan BAT/BBT en daarmee aan de stand der techniek en aan het ALARA-principe uit de Wet milieubeheer, dat op termijn zal worden vervangen door BAT/BBT op basis van een toepasselijke BREF. Omdat EC-3 t/m 7 voldoen aan BAT en aan alle, thans bekende, (toekomstig) vigerende NO_x-eisen uit de LCPD en het (nog te wijzigen) Bees-A, bereikt door procesgeïntegreerde NO_x-reductietechnieken met laag-NO_x-branders, is een nog verder gaande NO_x-reductie met een nageschakelde De-NO_x-installatie voor behandeling van de rookgassen niet meer relevant en opportuun. De-NO_x is onzes inziens niet aan de orde voor EC-3 t/m 7. In het ontwerp van deze ambtshalve wijziging (pagina 9/10) hebben wij reeds uiteengezet dat het opnemen van een jaarvracht voor NO_x voor EC-3 t/m 7 niet meer zinvol is met het oog op de toekomstige NO_x-emissiehandel, naar verwachting per 1 januari 2005.

Het voorgaande samenvattend, zijn wij ten aanzien van de LCPD van mening, dat alle stookinstallaties van de Eemscentrale voldoen aan de toepasselijke rechtstreeks werkende NO_x-eisen uit bijlage VI van de LCPD-2001. Alle stookinstallaties voldoen aan BAT en BREF en aan ALARA. De NO_x-reducties worden bereikt met laag-NO_x-verbrandingstechnieken, waarbij ruimschoots wordt voldaan aan de vigerende NO_x-eisen uit de LCPD en Bees-A en aan de (toekomstige) strengste eis van 45 g/GJ voor nieuwe gasturbine-installaties, die van toepassing is/wordt op nieuwe installaties, waarvoor vergunning is/wordt verleend op of na 27 november 2002. Tevens voldoen alle stookinstallaties van de eenheden EC-20 en EC-3 t/m 7 op dit moment reeds aan de strengste eis van 40 g/GJ die mogelijk na 2007 als prestatienorm zal gaan gelden in het kader van de NO_x-emissiehandel.

Naar aanleiding van de bedenkingen van Mob tegen het weglaten van de NO_x-jaarvracht in voorschrift G.5 voor de STEG's EC-3 t/m 7, dat wil zeggen door intrekking van dit voorschrift komt de NO_x-jaarvracht van 3.280 ton/jr op basis van de uitspraak van de Raad van State van 31 oktober 1994 te vervallen, merken wij nog het volgende op.

Het oordeel van Mob dat 'NO_x handel speculatief is' delen wij niet. Het door Mob aangehaalde 'negatieve advies over NO_x handel' van de Raad van State heeft geen betrekking op het systeem van de handel als zodanig, maar op de wijze waarop de combinatie van NO_x- en CO₂-handel in het wetsvoorstel voor hoofdstuk 16 over de handel in emissierechten juridisch wordt vormgegeven. De Raad adviseert om NO_x-emissiehandel in een afzonderlijk wetsvoorstel te regelen. (Inmiddels ligt het voorstel van wet voor CO₂-emissiehandel sinds 13 juli 2004 voor behandeling bij de eerste kamer). Gelet op lopende voorbereidingen (o.a. de demonstratie emissiehandel van 1 juni tot en met 31 september 2004 met 27 bedrijven) voor invoering van NO_x-handel, met als datum 1 januari 2005, zal het handelssysteem voor NO_x zonder twijfel doorgaan. Hooguit zou de datum van invoering van 1 januari 2005 'speculatief' genoemd kunnen worden omdat nog veel zaken (wettelijk) geregeld moeten worden. Dat er NO_x-handel komt staat naar onze mening buiten kijf. Anticiperend op het feit dat er NO_x-handel komt zijn voor ons de volgende argumenten relevant om af te zien van een NO_x-jaarvracht (intrekking voorschrift G.5) voor de eenheden EC-3 t/m 7:

- Bij het systeem van NO_x-emissiehandel beoordeelt de Nederlandse Emissieautoriteit i.o. (NEa) de NO_x-jaarvracht op basis van de prestatienorm voor de gehele inrichting en het brandstofverbruik. Het opnemen van een jaarvracht voor een individuele installatie of een gehele inrichting in de Wm-vergunning kan dan belemmerend werken voor de handel. Doordat stookinstallaties met zeer lage NO_x-concentraties en daardoor zeer lage absolute NO_x-emissies per kWh geproduceerde elektriciteit in hun inzet op jaarbasis beperkt kunnen worden als de NO_x-jaarvracht uit de Wm-vergunning is bereikt. Hierdoor zou de NO_x-handel van vergunninghoudster beperkt kunnen worden met als gevolg

dat in een andere inrichting stookinstallaties ingezet gaan worden welke meer NO_x per kWh emitteren dan EC-3 t/m 7. Deze situatie achten wij ongewenst

- Bij een systeem van NO_x-handel moeten de individuele stookinstallaties voor hun emissieconcentratie minimaal blijven voldoen aan vigerende NO_x-eisen uit Bees-A of rechtstreeks werkende Europese regelgeving (LCPD) of voorschriften uit de vergunning, voor installaties die niet rechtstreeks onder Bees vallen. Ook bij invoering van NO_x-handel blijven de eenheden EC-3 t/m 7 aan BAT voldoen. Dit is thans reeds het geval.

- Het is zeer waarschijnlijk dat het bevoegd gezag, op grond van een wettelijke regeling, in de Wm-vergunning geen jaarvrachten voor NO_x meer mag opnemen als de NO_x-handel in werking treedt; behoudens in lokale situaties waar de luchtkwaliteit in het geding is. In het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva) van 2 maart 2004 (Stb. 2004, 97) is reeds opgenomen dat het voorschrijven van maximale jaarvrachten in de Wm-vergunning voor de emissie van stoffen waarvoor in het Bva emissiegrenswaarden, in de vorm van concentratie-eisen in mg/nm³ rookgas, zijn gesteld (o.a. voor NO_x) niet is toegestaan.

Op grond van de drie voorgaande punten zijn wij van oordeel dat het voorschrijven van een NO_x-jaarvracht voor de eenheden EC-3 t/m 7 niet meer zinvol is en geen milieuhygiënisch doel meer dient. Overigens blijft de jaarvracht in voorschrift G.5, uit onze vigerende vergunning van 15 oktober 1991, van kracht tot het (onherroepelijk) van kracht worden van deze ambtshalve wijziging. Het valt niet te verwachten, gelet op het verloop van de procedure, dat dit vóór 1 januari 2005 het geval zal zijn.

Op grond van het voorgaande onder punt b vinden wij de bedenkingen van Mob over de NO_x-vracht ongegrond. Het verzoek van Mob 'om een adequate en scherpe NO_x eis in de vergunning op te nemen' wordt niet gehonoreerd omdat alle eenheden van de Eemscentrale voldoen aan rechtstreeks werkende NO_x-eisen uit het Bees-A en de LCPD en daaraan ook bij NO_x-handel moeten blijven voldoen.

Ad.c:

Naar aanleiding van het verzoek van Mob om een kosteneffectiviteitsberekening voor de mogelijke installatie van De-NO_x uit te voeren merken wij het volgende op.

Voor het uitvoeren van een gestandaardiseerde methode voor de berekening van de kosteneffectiviteit van De-NO_x, als bedoeld in hoofdstuk 2.11 'Kosteneffectiviteit van milieumaatregelen' en bijlage 4/13 'Beschrijving van de methodiek kosteneffectiviteit' uit de Nederlandse emissierichtlijn (NeR-2001), is allereerst een betrouwbare raming, op basis van een 'cost engineering'-studie, nodig van de 'aanschaffingsprijs' en de 'bijkomende eenmalige investeringen' (zie bijlage 4.13 van de NeR). In een bestaande situatie als bij de Eemscentrale is hiervoor, gelet op de configuratie van de eenheden, zonder meer een offerte nodig van meerdere leveranciers om -na de techniekkeuze- tot een redelijk betrouwbare raming van de totale investeringen te komen. Omdat de eenheden van de Eemscentrale, zoals hiervoor onder punt b is gemotiveerd, voldoen aan alle vigerende NO_x-eisen en aan BAT/BBT op grond van de IPPC, getoetst aan de BREF-LCP, is het toepassen van een nageschakelde techniek, in de vorm van De-NO_x, niet aan de orde: de installaties voldoen aan BAT. Het aanvragen van offertes met investeringen voor De-NO_x, in het kader van een 'cost-engineering'-studie, om te komen tot een betrouwbare kosteneffectiviteitsberekening is niet zinvol, omdat een De-NO_x-installatie in de onderhavige situatie niet voorgeschreven kan worden. Het voorschrijven van een De-NO_x gaat in redelijkheid het ALARA-beginsel uit de Wm te boven en is veel strenger dan BAT. Het opnemen van een onderzoeksvoorschrift om, op termijn, te komen tot De-NO_x vinden wij thans niet passend gelet op het feit dat het hier slechts gaat om een relatief eenvoudige ambtshalve wijziging en gelet op het binnenkort in werking treden van de NO_x-emissiehandel. Bij NO_x-handel kan Electrabel zelf gaan bepalen of het bedrijfseconomisch lonend en zinvol is om, afgezien van de minimum NO_x-eisen van de overheid, om in de toekomst De-NO_x te gaan toepassen op de Eemscentrale.

Het verzoek van Mob om een kosteneffectiviteitsberekening uit te (laten) voeren wordt niet gehonoreerd omdat een dergelijke berekening op grond van vigerend milieubeleid niet vereist is en milieuhygiënisch geen meerwaarde heeft (geen NO_x-reductie zal opleveren) en onze bevoegdheid op grond van de Wm te buiten gaat (verder gaat dan ALARA).

Ad.d:

Inzake de vraag van Mob naar de 'relevantie van het gegeven dat de stookinstallaties dateren van voor de totstandkoming van IPPC-richtlijn' en de opmerking dat 'alle bestaande installaties per 1-1-2007 dienen te voldoen aan IPPC/BAT' merken wij het volgende op.

De zinsnede in het ontwerp van deze ambtshalve wijziging op pagina 14 heeft tot doel om aan te geven dat de stookinstallaties in de Eemscentrale in de categorie "bestaande" installaties, als bedoeld in art. 2, lid 4 van de IPPC, vallen. De (stook)installaties zijn opgericht en in werking gesteld vóór de bekendmaking op 24 september 1996 en vóór het in werking treden, 20 dagen later, van de IPPC. De stookinstallaties van de Eemscentrale moeten dus, op termijn, voldoen aan de vereisten uit de IPPC voor "bestaande" installaties. Op grond van art.21 ('Toepassing'), lid 1 van de IPPC moet de richtlijn uiterlijk drie jaar na inwerkingtreding zijn geïmplementeerd in de nationale wetgeving. Dit is tot op heden nog niet gebeurd. De Raad van State toetst daarom sinds enkele jaren Wm-vergunningen rechtstreeks aan de IPPC. Op grond van art. 5, lid 1 van de IPPC moeten bestaande installaties uiterlijk acht jaar na de datum van toepassing (implementatie) worden geëxploiteerd overeenkomstig de IPPC. In Nederland dienen daarom de vergunningen van bestaande installaties op 31 oktober 2007 in overeenstemming te zijn met de IPPC-richtlijn (www.infomil.nl). In deze (ambtshalve) gewijzigde vergunningen kunnen dan redelijke termijnen worden gesteld van twee tot drie jaar, waarbinnen de installaties moeten worden bedreven volgens de nieuwe eisen. De opmerking van Mob dat 'alle bestaande installaties per 1-1-2007 moeten voldoen aan IPPC/BAT' is dan ook niet correct: de vergunningen van bestaande installaties moeten uiterlijk 31-10-2007 zijn aangepast. Overigens voldoen de stookinstallaties van de Eemscentrale reeds aan IPPC/BAT; met al gevolg dat één en ander geen gevolgen heeft voor de Wm-vergunning van de Eemscentrale. Deze ambtshalve wijziging is daarom ook niet bedoeld om IPPC/BAT op te nemen in onze vergunning van 15 oktober 1991.

Ter afsluiting van de voorgaande behandeling van de bedenkingen van Mob bij brief van 5 juni 2004 merken wij nog het volgende op.

Voorzover dat naar ons oordeel redelijk was zijn wij in het voorgaande, bij de behandeling van de bedenkingen, gemotiveerd wel of niet tegemoet gekomen aan de verzoeken van Mob. Voor het overige zijn de bedenkingen ongegrond.

Met vorenstaande menen wij voldoende duidelijk de ingebrachte bedenkingen te hebben weerlegd, althans te hebben beantwoord.

5. AFSLUITENDE OVERWEGINGEN.

Door middel van deze ambtshalve wijziging geven wij met betrekking tot de in de aanhef van de onderhavige beschikking genoemde vergunning uitvoering aan de verplichting tot aanpassing van de vergunning op grond van de Wet milieubeheer.

Wij zijn van mening dat de wijzigingen op grond van de artikelen 8.22 en 8.23 van de Wet milieubeheer nodig zijn in het belang van de bescherming van het milieu.

BESLISSING

Gelet op de Algemene wet bestuursrecht en de Wet milieubeheer besluiten wij:

- I. Om de voorschriften C.5; D.1; E.1 en E.5; G.5, G.10, G.11 en G.12; G.13 en G.14; H.5; H.6; I.4; J.1, J.2 en J.3; K.1; K.7; L.1, L.2 en L.3 uit ons besluit van 15 oktober 1991, nr. 91/20.914/42/4, MC, in te trekken
- II. Om de hiervoor onder punt I ingetrokken voorschriften C.5; D.1; E.1 en E.5; J.1, J.2 en J.3 te vervangen door de nieuwe voorschriften (met gelijke letter- en cijferaanduiding) C.5; D.1; E.1; J.1 t/m J.6 zoals is aangegeven in bijlage 1 bij deze ambtshalve wijziging.
- III. Om de voorschriften G.6 en G.7 (redactioneel en inhoudelijk) te wijzigen; zodat deze beide voorschriften komen te luiden zoals is aangegeven in bijlage 1 bij deze ambtshalve wijziging.
- IV. Om aan ons besluit van 15 oktober 1991, nr. 91/20.914/42/4, MC, ter bescherming van het milieu de geheel nieuwe voorschriften H.7; M.1 en M.2; N.1; O.1 t/m O.6 te verbinden; waarbij deze nieuwe voorschriften komen te luiden zoals is aangegeven in bijlage 1 bij deze ambtshalve wijziging.
- V. Te bepalen dat de hiervoor onder II tot en met IV aangegeven 'nieuwe/aangepaste (II)', 'gewijzigde (III)' en 'geheel nieuwe (IV)' voorschriften, welke in bijlage 1 bij deze ambtshalve wijziging *cursief* zijn aangegeven, in werking treden na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging.
- VI Te bepalen dat een exemplaar van dit besluit zal worden gezonden aan :
 1. Electrabel Nederland n.v., Postbus 10087, 80000 GB ZWOLLE;
 2. Burgemeester en Wethouders van de gemeente Eemsmond, Postbus 11, 9980 AA UITHUIZEN;
 3. VROM-inspectie Noord, Postbus 30020, 9700 RM GRONINGEN;
 4. Ministerie van LNV, directie Noord, Postbus 30032, 9700 RM GRONINGEN;
 5. Rijkswaterstaat, directie Noord Nederland, Postbus 2301, 8901 JH LEEUWARDEN;
 6. Mobilisation for the Environment, de heer Drs. Ing. Vollenbroek, Waldeck Pymontsingel 18, 6521 BC NIJMEGEN.

Groningen, 17 augustus 2004

Gedeputeerde Staten voornoemd:

, voorzitter.

, secretaris.

Bijlage 1

Voorschriften ingevolge de Wet milieubeheer uit ons besluit van 15 oktober 1991 en op grond van deze ambtshalve wijziging zoals deze komen te luiden na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging.

A. Terrein en gebouwen.

- A.1. Het terrein van de inrichting moet, uitgezonderd de noodzakelijke toegangen, aan alle zijden zijn afgesloten door een omheining, hoog 2 m waarboven prikkeldraad, zodat de totale hoogte ten minste 2.20 m bedraagt.
- A.2. De toegangen in de omheining moeten zoveel mogelijk afgesloten zijn: een geopende toegang moet onder toezicht staan van een daartoe door de bedrijfsleiding aangewezen persoon.
- A.3. De kruin van het wegdek van de wegen moet ten minste 15 cm hoger liggen dan het maaiveld van het terrein dat door deze wegen is omsloten.
- A.4. De toegangen van de wegen welke zijn bestemd voor het transport van hulpstoffen, moeten zo ruim zijn dat aldaar met de grootste mogelijk te verwachten voertuigen veilig kan worden gemanoeuvreed en gelost.
- A.5. De wegen op het terrein van de inrichting moeten zodanig worden vrijgehouden van obstakels en geparkeerde voertuigen dat iedere plaats te allen tijde met voertuigen kan worden bereikt.
- A.6. Het terrein moet zodanig zijn verlicht dat een behoorlijke oriëntatie mogelijk is en gedurende de nacht normale werkzaamheden, waaronder begrepen controlewerkzaamheden, kunnen worden verricht: een noodverlichting onafhankelijk van de normale stroomvoorziening dient aanwezig te zijn op die plaatsen waar belangrijke handelingen worden verricht in verband met het veilig bedienen van de installatie.
- A.7. Voor de verlichting van de controlekamers moet steeds een noodverlichting, onafhankelijk van de normale stroomvoorziening, beschikbaar zijn.

B. Opslagtanks en magazijnen

- B.1 Alle bovengrondse opslagtanks voor de opslag van ammonia, chloorbleekloog, natronloog, zoutzuur en minerale olie moeten in een vloeistofdichte tankput of opvangbak van voldoende grootte en sterkte worden geplaatst. De opslagtanks moeten van een deugdelijke fundatie zijn voorzien.
- B.2 De afvoer van (hemel)water uit een tankput of opvangbak moet regelmatig geschieden door middel van leidingen welke zo dicht mogelijk bij en buiten de omwalling/keerwand zijn voorzien van afsluiters: ze mogen slechts geopend zijn voor het afdalen van water.
- B.3 De bestaande installatie(s) voor de ondergrondse opslag van minerale olie moet(en) voldoen aan de voorschriften vervat in de hoofdstukken 5.2, 5.3 en 5.4 van de richtlijn van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen voor ondergrondse opslag van vloeibare aardolieproducten (CPR 9-1, 1988).
- B.4 Indien één of meerdere van de in voorschrift 5.2.3.1 van CPR 9-1, 1988 genoemde certificaten ontbreken, moeten uiterlijk 6 maanden na het verlenen van de vergunning de in de voorschriften 5.2.3.3 en 5.2.3.4 van CPR 9-1, 1988 aangegeven beoordelingen van de tank(s) en van de ondergrondse leidingen worden uitgevoerd door of namens het KIWA.
- B.5 De nieuwe installatie(s) voor de ondergrondse opslag van minerale olie moet (en) voldoen aan de voorschriften, vervat in de hoofdstukken 5.1, 5.3 en 5.4 van de richtlijn van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen voor ondergrondse opslag van vloeibare aardolieproducten (CPR 9-1, 1988).
- B.6 De bestaande en nieuwe installatie(s) voor de ondergrondse opslag van afgewerkte olie moet(en) voldoen aan de voorschriften, vervat in hoofdstuk 5.5 van de richtlijn van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen voor ondergrondse opslag van vloeibare aardolieproducten (CPR 9-1, 1988).
- B.7 De magazijnen voor opslag van hulpstoffen moeten zijn voorzien van een vloeistofdichte bodem, welke met de opstaande wanden en drempels onder de toegangsdeuren een vloeistofdichte bak vormen waarvan de inhoud ten minste overeenkomt met 10 % van het totale volume aan opgeslagen vloeistoffen.

C. Opslag en gebruik van gasflessen*

- C.1 De flessen moeten door de Dienst voor het Stoomwezen op hun sterkte gunstig zijn beoordeeld en van een door deze dienst erkend geldig keurmerk zijn voorzien: flessen, waarvan de goedkeuring door de Dienst voor het Stoomwezen niet of blijkens ingeponste datum, voor zover het propaan en butaan betreft meer dan 10 jaar, en voor zover het de overige flessen betreft, meer dan 5 jaar geleden heeft plaatsgevonden, mogen niet in de inrichting aanwezig zijn.
- C.2 De afsluiters van de flessen moeten van een door de dienst voor het Stoomwezen goedgekeurd type zijn: zij moeten zijn afgesloten en door een kap tegen beschadigingen zijn beschermd.
- C.3 Beschadigde en/of lekke flessen moeten onmiddellijk in de buitenlucht worden gebracht en worden gemerkt met het woord “defect”, respectievelijk “lek” en ten spoedigste aan de leverancier worden teruggezonden.
- C.4 Lege flessen moeten worden bewaard als gevulde.
- C.5 *Gasflessen moeten zodanig zijn opgesteld en worden gebruikt dat zij tegen omvallen en aanrijden zijn beschermd, steeds gemakkelijk bereikbaar zijn en niet in de onmiddellijke nabijheid van brandgevaarlijke stoffen staan.*
- C.6 Nabij een opslag en een batterij met flessen brandbaar gas moet met duidelijk leesbare letters, hoog ten minste 5 cm, het opschrift zijn aangebracht: “Roken en vuur verboden”.

D. Gasontvangstations en onder- en bovengrondse gasleidingen

D.1 *De (aard)gasontvangstations van de eenheden EC-20 en EC-3 t/m EC-7 moeten voldoen aan de voorschriften uit Hoofdstuk 1 Gasdrukregel- en meetstations van punt B. Voorschriften uit bijlage 1 behorende bij het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer (Stb. 487, 2001).*

D.2 De onder- en bovengrondse aardgasleidingen met de daarin opgenomen appendages en apparatuur vanaf de uitlaatzijde van de gasontvangstations tot en met de gasverbruikstoestellen, met uitzondering van de gasleidinginstallaties waarop de N.V. Nederlandse Gasunie de norm NEN 1078, uitgave 1976, van toepassing heeft verklaard, moeten voldoen aan en worden onderhouden volgens de “Voorschriften voor gasleidinginstallaties”, uitgave 1976, van de N.V. Nederlandse Gasunie.

D.3 De kathodische bescherming van de ondergrondse gasleidingen met de daarin opgenomen appendages en apparatuur vanaf de uitlaatzijde van de gasontvangstations moet worden uitgevoerd, onderhouden en gecontroleerd overeenkomstig de voorschriften en regels van de N.V. Nederlandse Gasunie. Het beproevingsrapport van de kathodische bescherming moet ten minste twee jaar in de inrichting worden bewaard.

E. Gasbranderinstallaties

- E.1. *Gasverbruiksinstallaties met een nominale belasting groter dan 130 kW op bovenwaarde moeten jaarlijks deskundig worden onderhouden en elke twee jaar (periodiek) worden geïnspecteerd, overeenkomstig de eisen voor 'Veilig gasverbruik, Inspectieprocedure en veiligheidsvoorschriften voor gasinstallaties bij industriële afnemers van de N.V. Nederlandse Gasunie' (november 1998), door een onderhouds- en/of inspectiebedrijf dat is gekwalificeerd op het niveau van de 'Certificatieregeling voor het uitvoeren van onderhoud en inspectie aan stookinstallaties' van de Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud aan Stookinstallaties (SCIOS).*
- E.2. Alle aardgasgestookte c.v.-ketels en luchtverhitters, alsmede de ruimten waarin deze stookinstallaties zijn opgesteld, moeten voldoen aan de bepalingen in de norm NEN 3028, uitgave 1970.
- E.3. De afvoer van de verbrandingsgassen van alle aardgasgestookte c.v.-ketels, luchtverhitters, boilers en geysers moet voldoen aan de bepalingen in de norm NEN 1078, uitgave 1976.
- E.4. In de ruimten waar stookinstallaties zijn opgesteld mogen geen voorwerpen of stoffen zijn opgeslagen die het brand- en explosiegevaar verhogen.
- E.5. Vervallen

F. Brandveiligheid

- F.1. De brandbestrijdingsvoorzieningen ter voorkoming of beperking van brand- en explosiegevaar dienen in nader overleg en in overeenstemming met de commandant van de gemeentelijke brandweer van Eemsmond te worden vastgesteld en te zijn getroffen voor de inbedrijfstelling van delen van de inrichting.
- F.2. Voor de combi-installatie EC 20 dient binnen 5 maanden na het verlenen van deze vergunning een schriftelijke verklaring van de commandant van de gemeentelijke brandweer van Eemsmond inzake de genoegzaamheid van de getroffen brandbestrijdingsvoorzieningen te worden overgelegd aan Gedeputeerde Staten.
- F.3. Voor de gasturbines (STEG-eenheden) EC 95/96 dient uiterlijk 1 maand voor het opstarten van de eerste eenheid of van elke eenheid een schriftelijke verklaring van de commandant van de gemeentelijke brandweer van Eemsmond inzake de genoegzaamheid van de getroffen brandbestrijdingsvoorzieningen te worden overgelegd aan Gedeputeerde Staten.
- F.4. Op het terrein van de inrichting moeten voorzieningen aanwezig zijn voor de melding van brand- en explosiegevaar en van overige calamiteiten aan een voortdurend bemande meldpost.
- F.5. Bij automatische detectie van rook of brand moet het signaal van de brandmeldinstallatie op de in het voorgaande voorschrift genoemde meldpost worden ontvangen.
- F.6. De brandblusmiddelen moeten doelmatig en bedrijfszeker zijn, onbelemmerd bereikt kunnen worden, steeds tot onmiddellijk gebruik gereed beschikbaar zijn en jaarlijks op hun deugdelijkheid worden gecontroleerd.
- F.7. In overleg met de commandant van de gemeentelijke brandweer van Eemsmond moet voor het opstarten van de eerste gasturbine (STEG-eenheid) EC 95/96 een noodplan zijn opgesteld, waarin ten minste zijn opgenomen de wijze van handelen bij bedrijfscalamiteiten en rampen en de wijze van waarschuwen van de diverse instanties. Het noodplan moet aansluiten op het gemeentelijk rampenplan en worden goedgekeurd door Gedeputeerde Staten.

G. Emissies Combi-installatie EC 20

- G.1. De combi-installatie EC 20 moet zodanig worden gebruikt en worden onderhouden, dat de specifieke uitworp aan stikstofoxiden (NO) met het rookgas, berekend als stikstofdioxide (NO₂) en betrokken op de onderste verbrandingswaarde van de brandstof, tijdens combi-bedrijfsvoering en bij vollast van de installatie niet meer bedraagt dan 40 g/GJ. De hoeveelheid uitgeworpen NO_x mag niet meer bedragen dan 215 kg/h.
- G.2. De combi-installatie EC 20 moet zodanig worden gebruikt en worden onderhouden, dat de specifieke uitworp van koolmonoxide (CO) met het rookgas, betrokken op de onderste verbrandingswaarde van de brandstof, tijdens combi-bedrijfsvoering en bij alle belastingen van de installatie niet meer bedraagt dan 3,5 g/GJ. De hoeveelheid uitgeworpen CO mag niet meer bedragen dan 20 kg/h (combi-bedrijfsvoering bij vollast).
- G.3. De combi-installatie EC 20 moet zodanig worden gebruikt en worden onderhouden, dat de specifieke uitworp van koolwaterstoffen (C_nH_m) met het rookgas, berekend als methaan (CH₄) en betrokken op de onderste verbrandingswaarde van de brandstof, tijdens combi-bedrijfsvoering en bij alle belastingen van de installatie niet meer bedraagt dan 2 g/CJ. De hoeveelheid uitgeworpen C_nH_m mag niet meer bedragen dan 10 kg/h (combi-bedrijfsvoering bij vollast).
- G.4. Gerekend vanaf 1 januari 1989 mag het aantal uren ventilatorbedrijfsvoering gedurende de restlevensduur van de combi-installatie EC 20 niet meer bedragen dan 10.000 uren, herleid op uren bij een belasting van 100% (vollast).

Gasturbines (STEG-eenheden) EC 95/96

- G.5 Vervallen
- G.6. *De STEG-eenheden EC 95/96 moeten zodanig worden gebruikt en onderhouden, dat de specifieke uitworp aan koolmonoxide (CO) met het rookgas, betrokken op de onderste verbrandingswaarde van de brandstof, niet meer bedraagt dan **2 g/GJ** op jaarbasis. De jaarlijkse uitworp aan CO mag niet meer bedragen dan **190 ton per jaar**.*
- G.7. *De STEG-eenheden moeten zodanig worden gebruikt en onderhouden, dat de specifieke uitworp aan koolwaterstoffen (C_nH_m) met het rookgas, berekend als methaan (CH₄) en betrokken op de onderste verbrandingswaarde van de brandstof, niet meer bedraagt dan **1 g/GJ** op jaarbasis. De jaarlijkse uitworp aan C_nH_m mag niet meer bedragen dan **85 ton per jaar**.*

Bedrijfsmetingen

- G.8. De concentraties van koolmonoxide (CO) en van zuurstof (O₂) in de rookgassen van de stoomketel van de combi-installatie EC 20 moeten continu worden gemeten en geregistreerd. De registraties moeten ten minste 2 jaar in de inrichting worden bewaard.
- G.9. De concentratie van het koolmonoxide (CO), *zuurstof (O₂) en C_nH_m* in de rookgassen van elke afgassenketel van de STEG-eenheden EC 95/96 moet continu worden gemeten en geregistreerd. De registraties moeten ten minste 2 jaar in de inrichting worden bewaard.

Periodieke onafhankelijke controlemetingen

G.10 Vervallen

G.11 Vervallen

G.12 Vervallen

Rapportage

G.13 Vervallen

G.14 Vervallen

H. Afvalstoffen

- H.1 Er mogen geen afvalstoffen worden gestort, begraven of verbrand op het terrein van de inrichting.
- H.2 Vaste en vloeibare afvalstoffen dienen, in afwachting van verwijdering uit de inrichting, te worden bewaard op een niet-doorlaatbare ondergrond, welke chemisch resistent is en mechanisch van voldoende sterkte. Vaste afvalstoffen dienen (eventueel) zodanig te zijn verpakt of afgedekt dat ze zich niet in de omgeving kunnen verspreiden; vloeibare afvalstoffen, waaronder afgewerkte (trafo)olie, dienen in vloeistofdicht, deugdelijk vaatwerk te worden opgeslagen in een vloeistofdichte bak.
- H.3 Vaste en vloeibare afvalstoffen moeten op regelmatige tijden met daartoe geschikte transportmiddelen worden afgevoerd uit de inrichting.
- H.4 Bovendien dient een registratie te worden bijgehouden, waarbij vermeld moet worden de hoeveelheid en samenstelling van de verschillende categorieën afval, de transporteur, het transportmiddel, het afvalstroomnummer bij chemisch afval en de datum van transport.
- H.5 Vervallen
- H.6 Vervallen
- H.7 *Het ontstaan van afvalstoffen wordt zoveel mogelijk voorkomen of beperkt. Degene die de inrichting drijft:*
a. treft maatregelen of voorzieningen die ertoe bijdragen dat binnen de inrichting het ontstaan van afvalstoffen wordt voorkomen of beperkt en
b. geeft op verzoek van het bevoegd gezag aan welke maatregelen of voorzieningen hij heeft getroffen of zal treffen.

I. Keuringen en inspecties

- 1.1 Jaarlijks moet door of vanwege het KIWA een onderzoek worden verricht naar de werking van de kathodische bescherming en de aanwezigheid van water en/of sludge in alle ondergrondse tanks voor de opslag van minerale olie, afgewerkte olie en transformatorolie. Indien water in de tank wordt aangetroffen dient hiervan te worden bepaald: de elektrische geleidbaarheid, het sulfidegehalte, het ijzergehalte en de zuurgraad. De rapportage van het onderzoek dient jaarlijks voor 1 maart te worden opgestuurd naar de Directeur Beleidsafdelingen.
- 1.2 Ten minste éénmaal per 4 jaar moeten de drie luchtvaten met een inhoud van 7 m³, die behoren tot de compressorinstallatie van de persluchtvoorziening (regellucht) van de combi-installatie EC 20, met de bijbehorende beveiligingen, door de Dienst voor het Stoomwezen te worden herkeurd. De verklaring van herkeuring van de Dienst voor het Stoomwezen moet ten minste 4 jaar in de inrichting worden bewaard.
- 1.3 Alle methaandetectoren (aardgassuffelaars) dienen ten minste twee keer per jaar te worden gecontroleerd op hun goede werking. Het controlerapport moet ten minste 2 jaar in de inrichting worden bewaard.
- 1.4 Vervallen

J. Geluid

J.1 *Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau voor geluid ($L_{Ar,LT}$) in dB(A), veroorzaakt door de inrichting, mag op de aangegeven punten de hierna genoemde waarden niet overschrijden:*

Referentie-punt	Ligging (richting)	GBKN coördinaten	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
W04	Woning Oostpolder 7 (De Morgenster)	252970, 605050	33	31	30
Z24	Zonegrens noordwestzijde	247000, 611654	17	15	14
Z28	Zonegrens noordoostzijde	257289, 608959	28	26	25
Z29	Zonegrens oostzijde	257522, 605980	29	27	26
Z30	Zonegrens zuidoostzijde	256837, 604067	28	26	25

J.2 *Het maximale geluidsniveau, veroorzaakt door geluidspieken afkomstig van de inrichting (L_{Amax}) in dB(A), gemeten in de meterstand 'fast' en gecorrigeerd met de meteocorrectieterm C_m , mag de in voorschrift J.1 aangegeven waarden met niet meer dan 10 dB overschrijden.*

J.3 *Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau voor geluid ($L_{Ar,LT}$) in dB(A), veroorzaakt door de inrichting, mag, behoudens het bepaalde in voorschrift J.5, op de aangegeven punten de hierna genoemde controlewaarden niet overschrijden:*

Controle-punt	Ligging (richting)	GBKN coördinaten	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
1	noordzijde, aan voet dijk	253734, 607485	43	41	40
2	westzijde, op nieuwe dijk (hoek)	253224, 606635	44	42	41
3	westzijde, voor toegangspoort	253760, 606166	51	49	48
4	zuidwestzijde, hoek toegangsweg	253588, 606140	48	46	45
5	oostzijde, hoek hekwerk	254171, 606006	50	48	47
6	zuidoostzijde	254072, 605680	45	43	42
7	oostzijde	255000, 606500	46	44	43

J.4 *Het maximale geluidsniveau, veroorzaakt door geluidspieken afkomstig van de inrichting (L_{Amax}) in dB(A), gemeten in de meterstand 'fast' en gecorrigeerd met de meteocorrectieterm C_m , mag, behoudens het bepaalde in voorschrift J.5, de in voorschrift J.3 aangegeven controlewaarden met niet meer dan 10 dB overschrijden.*

J.5 *Bij een verandering van de inrichting kan van de controlewaarden van de voorschriften J.3 en J.4 worden afgeweken, mits de vergunninghouder vooraf aan het bevoegd gezag aantoont dat de grenswaarden van de voorschriften J.1 en J.2 niet worden overschreden. Dit dient te worden aangetoond door middel van een rapportage met de resultaten van metingen en/of berekeningen van de geluidsniveaus op alle in deze paragraaf genoemde punten.*

J.6 *De in deze paragraaf genoemde geluidsniveaus dienen te worden bepaald en beoordeeld volgens de Handleiding meten en rekenen industriëlelawaai, 1999. De beoordelingshoogte op de referentie- en controlepunten bedraagt 5 meter boven het maaiveld (voor controlepunt 2 ten opzichte van de kruin van de dijk). De punten staan aangegeven op bijlage 2 deze ambtshalve wijziging. Bij de bepaling en beoordeling van de geluidsniveaus geldt de situatie van de omgeving rond de inrichting van dit moment en in de akoestische modelvorming voor deze ambtshalve wijziging is gehanteerd.*

K. Algemeen

K.1 Vervallen

K.2 Van bijzondere activiteiten, zoals onderhoudswerkzaamheden, beproeving en/of in bedrijfstelling van installaties, die beïnvloeding van de omgeving tot gevolg kunnen hebben, moet vooraf melding worden gedaan aan de Dienst Milieu en Water van de provincie Groningen. *)

*) deze naamgeving is inmiddels gewijzigd. de huidige naam is: de Afdeling Milieutoezicht van de provincie Groningen.

K.3 De elektrische installatie mag geen storing in de radio- en/of televisieontvangst veroorzaken.

K.4 De noodstroomvoorzieningen moeten ten minste éénmaal per maand op de juiste werking worden gecontroleerd. De controles en de bevindingen dienen te worden aangetekend in een logboek.

K.5 Indien het bedrijfsafvalwater via een vet/olie-afscheider wordt geloosd dan wel een slibvanger passeert, moet deze, zo dikwijls dit voor de goede werking daarvan noodzakelijk is, worden ontdaan van vet-, olie- of slibafzetting. De opslag van op deze wijze achter te houden stoffen moet plaatsvinden in gesloten vaten of bakken. De opgeslagen stoffen moeten als chemisch afval worden afgevoerd uit de inrichting en worden vermeld in de registratie ingevolge voorschrift H.4.

K.6 De gehele inrichting, met inbegrip van het bijbehorende terrein, dient schoon te worden gehouden en in goede staat van onderhoud te verkeren.

K.7 Vervallen

L. M.e.r. - evaluatie

L.1 Vervallen

L.2 Vervallen

L.3 Vervallen

M Energie Efficiency Plan (EEP)

- M.1 De inrichting moet in werking zijn met de zekere energiebesparingsmaatregelen uit het door het bevoegd gezag goedgekeurende vigerende Energie Efficiency Plan als bedoeld in het Convenant Benchmarking Energie-efficiency.*
- M.2 De inrichting moet tevens voor de periode tot 1 januari 2008 in werking zijn met de van toepassing zijnde (geplande) zekere energiebesparingsmaatregelen en -onderzoeken in het door het bevoegd gezag goedgekeurde definitieve (eerste) 'Energie Efficiency Plan Eemscentrale, Samenvatting' van 5 september 2003, met in acht neming van de in dit EEP opgenomen tijdplanning.*

N Waterbesparing

N.1 Er dient een onderzoek te worden uitgevoerd naar de mogelijkheden om het drinkwaterverbruik voor ketelvoedingwater terug te dringen. Het onderzoek moet als zekere maatregel worden opgenomen en gepland in het bedrijfsmilieuplan Eemscentrale voor de periode 2004-2007. De resultaten van dit onderzoek moeten binnen twaalf maanden na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging aan het bevoegd worden gezonden. Het onderzoek dient minimaal de volgende gegevens te bevatten:

- een beschrijving van de installatie/proces;*
- het huidige verbruik van de installatie/proces;*
- een overzicht van mogelijke maatregelen t.a.v. waterbesparing met de te realiseren besparingen;*
- de keuze van maatregelen welke technisch en financieel-economisch realiseerbaar zijn;*
- de fasering van realisatie van de maatregelen.*

O. Bodem

- bestaande bodembeschermende voorzieningen

O.1 Binnen twee jaar na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging moet in overleg met het bevoegd gezag een bodemrisico analyse , als bedoeld in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteit (NRB 2001) van InfoMil (juli 2001), worden uitgevoerd met behulp van het Beslismodel bodembescherming bedrijfsterreinen (BBB) uit paragraaf 2.3 (deel A2 Bodembescherming en de NRB), het Stappenplan verwaarloosbaar bodemrisico uit paragraaf 3.2 en de BodemRisico CheckList (BRCK) uit paragraaf 3.3 (deel A3 Bepalen bodembeschermingsstrategie), voor de bestaande bodembeschermende voorzieningen op het terrein van de inrichting.

In het rapport van de bodemrisico analyse moet worden aangegeven welke aanvullende bodembeschermende voorzieningen en maatregelen redelijkerwijs haalbaar zijn op grond van het ALARA-principe, om te komen tot een bodemrisicocategorie A of A (verwaarloosbaar of aanvaardbaar bodemrisico) als bedoeld in de NRB.*

O.2 Binnen drie jaar na het van kracht worden van dez ambtshalve wijziging doch uiterlijk in 2007 moeten de visueel inspecteerbare bestaande bodembeschermende voorzieningen door een gecertificeerd 'Deskundig Inspecteur vloeistofdichtheid bodembeschermende voorzieningen' (Kiwa/PBV-BRL 1151) gekeurd worden op vloeistofdichtheid conform de CUR/PBV-Aanbeveling 44 Beoordelingscriteria van vloeistofdichte voorzieningen, Stichting CUR, derde herziene uitgave (2001), ter verkrijging van een PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorziening. De resultaten van de keuringen moeten binnen twee maanden na de uitvoering worden overgelegd aan het bevoegd gezag. De herkeuringstermijnen uit de PBV-Verklaring moeten worden aangehouden door de vergunninghoudster.

- nieuwe bodembeschermende voorzieningen

O.3 Voorafgaand aan de bouw van nieuwe bodembeschermende voorzieningen moet een bodemrisico analyse worden uitgevoerd, middels het stappenplan uit de NRB 2001. Het onderzoek dient inzicht te geven in de bodembeschermende voorzieningen en organisatorische maatregelen die nodig zijn voor een eindemissiescore 1. Het onderzoek behoeft de instemming van het bevoegd gezag.

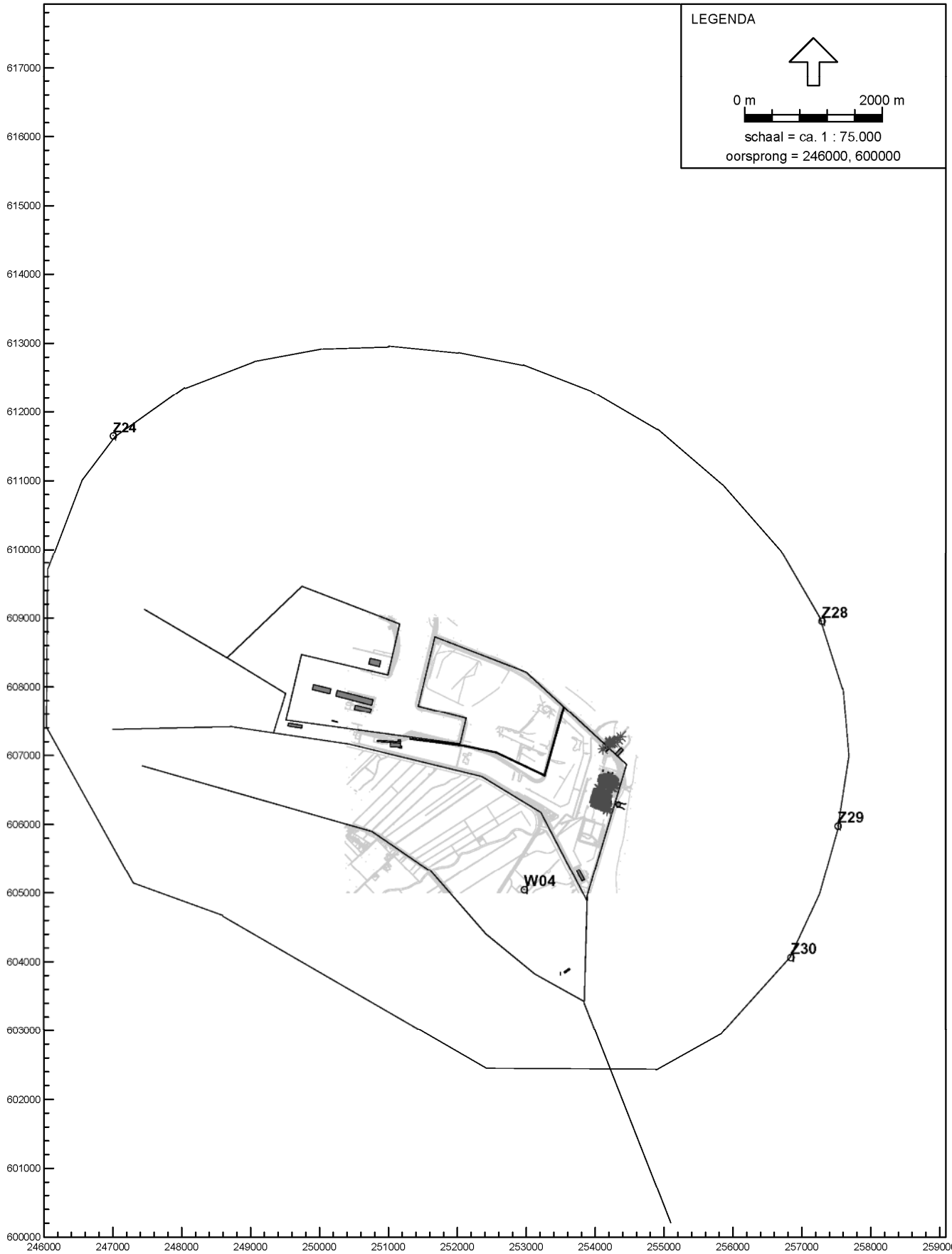
O.4 Nieuwe (vloeistofdichte) bodembeschermende voorzieningen moeten mede worden ontworpen met het CUR/PBV-Rapport 196 Handboek 'Ontwerp Bodembeschermende Voorzieningen', Stichting CUR 2000.

O.5 Nieuwe (vloeistofdichte) bodembeschermende voorzieningen moeten zijn voorzien van een geldige 'PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorziening' volgens CUR/PBV-Aanbeveling 44.

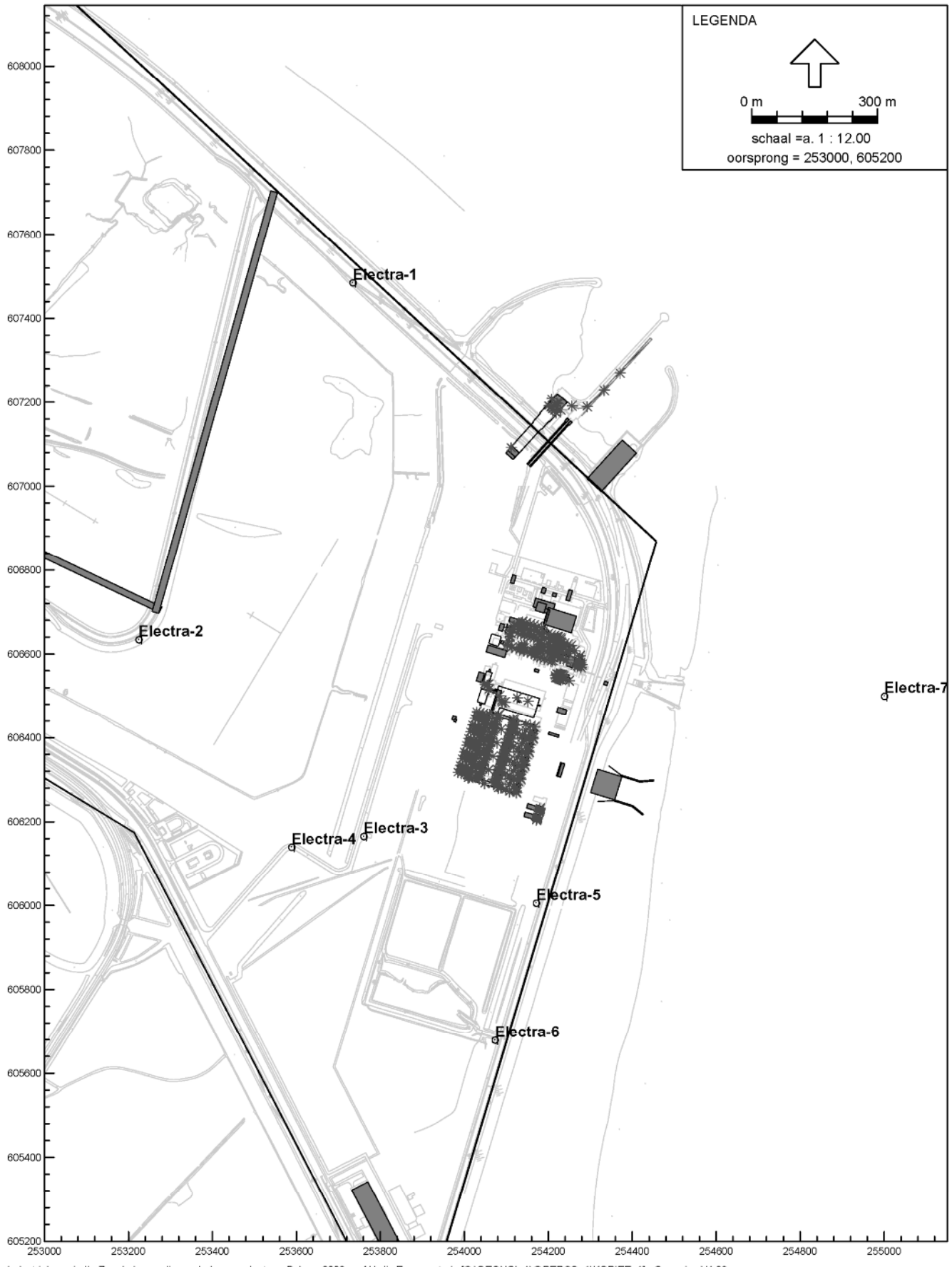
- bodemonderzoek

O.6 Binnen zes maanden na het van kracht worden van deze ambtshalve wijziging moet een representatief onderzoek naar de kwaliteit van de grond en het grondwater van het terrein van de inrichting (referentie-/nulsituatie-onderzoek) worden uitgevoerd .Dit onderzoek kan zich beperken tot de delen van de inrichting waarvan redelijkerwijs niet is uitgesloten dat zich daar bodemverontreiniging kan voordoen. Het onderzoek dient ten minste te voldoen aan het 'Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek', SDU, Den Haag, oktober 1993 ISBN 90-120-81181. Bovendien dient het onderzoek te voldoen aan de eisen die zijn neergelegd in het rapport 'Voorlopige praktijkrichtlijn' (ministerie van VROM, Reeks Bodem nr. 55B, 1995). De resultaten van het onderzoek dienen binnen twee maanden na het bekend worden hiervan aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

O.7 In geval van een redelijk vermoeden van verontreiniging van de grond en/of het grondwater, dan wel na beëindiging of wijziging van de inrichting, dient de vergunninghoudster, na een daartoe strekkend verzoek van het bevoegd gezag, binnen drie maanden na ontvangst van dit verzoek een representatief onderzoek uit te voeren naar de aard en mate van verontreiniging van de grond en/of het grondwater van het door het bevoegd gezag, bij het verzoek aan te geven deel of het geheel van het terrein van de inrichting, identiek aan de vaststelling van het referentieonderzoek. Voorafgaand aan de uitvoering van het onderzoek dient het onderzoeksplan door het bevoegd gezag te worden beoordeeld. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan de inhoud en uitvoering van het onderzoek. De resultaten van het onderzoek moeten zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen één maand na het bekend worden hiervan worden overgelegd aan het bevoegd gezag.

Industrielaawai - IL, Zonebeheer - diverse beheersvarianten - Beheer 2003 na AHwijz Eemscentrale [C:\GEONOI~1\@PERSO~1\KOPIEE~1], Geonoise V4.03

Industrielaawai - IL, Zonebeheer - diverse beheersvarianten - Beheer 2003 na AHwiz Eemscentrale [C:\GEONOI-1\@PERSO-1\KOPIEE-1], Geonoise V4.03

